

ruh^{ve} madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 15, Sayı: 176, Eylül 1974
Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

Genel Sekreter
Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadıye Korateş
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Halük E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :
Taksim, Sıraselviller, Billürcü
Çıkmazi Sumbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Kapak : Analık, evrenin yaratıcı-
lık prensibini temsil eder.
Hayat onun çocuğudur.

Sevgili Okuyucular

Milliyet Yayınları arasında okuduğunuz Ölünden Sonra Hayat, ikinci baskısını yaptı. İlk baskıda Yayınevinin yaptığı dizgi hataları Dernek tarafından yapılan düzeltmelerle, ikinci baskıda tasfiye edilmişler. İlk baskının onbeş gün içinde bitmesi çok sevindiricidir. Diğer baskıların da aynı rağbeti bulacağına inanıyorum.

Eylül'le beraber Konferans mevsimi başladı. Yaz'ın tembel ve avare ruhlu rüzgârı esip geçtikten sonra, güz'ün insanı olgunlaştıran havası baş ve gönlülleri sarar. Söylenen söz yerini bulur.

Derneğimiz müsbet idealizmin, ruhçuluğun, ahlak ve bilginin ülkemiz insanına ulaşabilmesi için, elindeki olanakların hepsini harekete geçirmiştir. Yapılabilir olanı yapmaktadır.

Bir yanda şuur, öteyanda evren ve olguları... İnsan... Şuurlanıp uyanmaya namzet... Evren.. keşfedilip bilinmeye muhtaç. İkisini bir araya getiren: tekâmül süreci... Başka yol yok. Lafa söze gerek yok fazla. Bu deve güdülmeden bu diyardan gidilmez. Şuurlanıncaya kadar Dünyada, tekâmül icaplarına uyacaksınız: acısı, üzüntüsü, mutsuzluğu ya da tüm sevinciyle her olayın, her hissin, halin ve her realitenin hakkını vere vere, yaşanacak bu hayat.

İnsanlık. İnsanlığın öğreninceye kadar ne ıstıraplar çekti, çekeceğinden gayri, çektireceğinden gayri.

İşte sonun başlangıcı, işte gizlinin göze yakın olması. İşte içte olanın dışa vurması... Bilginin ateşinde pervane olup, şuur evreninde uçup gideceklerin günleri yakındır. Onlar fiillerinden bellidir-- anlayan için.

Nice nefsanîyetlerin kendi hırsı içine boğulup sonunda ortadan kalktığını biliyoruz. İnsanlık tarihi hep bunları anlatır esasında. «Altın Buzağı» dini her meşru dinden daha makbul oldukça insan gözünde, ıstırapın, kötülüğün, kırımın sonu gelmez. Gelmedi de... dünyada. Vicdanı, şefkati, insanlık sevgisini öğreninceye kadar ıstırap devam edecektir.

Selam ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Menfilik ve Menfî Plân

BİRÇOKLARINA göre menfilikle müs-betlik birbirine karışmış, ayrıtedilmez halde bulunur. Yani hangileri köken itibarıyla müsbetten, hangileri menfiden gelmektedir, bunu ayırt etmenin olanakları oldukça zordur.

Dünyamızda menfiligi kullanırken, esasında, onun şuuruna sahip olarak hareket etmeyiz. Çoğu kez, başkasının hareket ve düşüncelerini eleştirirken menfilığın etkisini göremeyiz; bunları başka etkenlere, örneğin terbiye, inanç, örf-adet, ideoloji, bağlamaya çalışırız. Hattâ kendimizdeki menfiliklerin farkına varmadan, başkalarının menfiliklerine iştirak ederek, sistemi kendiliğinden bir bütünlüğe de kavuştururuz. Şüphesiz bu idraksız bir faaliyet olduğu için, sorumluluk etkisi azdır.

Fakat, burada incelemek istediğim menfilik, sistematik, şuurulu ve amaçlı bir menfiliktir. Kutsal kitapların üzerinde uzun uzun durduğu, niteliklerini açıkladığı menfilik, Menfilığın kelime anlamını açıklamaktansa, doğrudan doğruya menfilerin ve menfi davranışların neler olabileceğini gözden geçirerek, mesleye girelim, daha uygun olur fikrindeyim. Birçok görüş açılarından manzarayı seyretmek mümkündür.

● Menfilik, normal hayat akışının içinde her davranış ve fikri noksan yanlış, yıkıcı bir zihniyet içinde mütalea etmektedir.

Burada üzerinde durulması gereken husus, yıkıcı ve ters bir zihniyetin aklın kararlarında yönetici rolü oynamasıdır. Son karar, benlikten gelen bu etkinin zorlatıcı gücü altında alınır.

● Menfi yaradılışlı insanlar, herşeyin kötü, herşeyin çetin, zor olduğundan

yana yakıla söz edip dururlar. Devamlı şikâyet içinde bulunurlar. Hayat her yönden onları ezme için hareket etmektedir, sanki. Zihinlerinde daima her olgunun, fikrin ve inancın tersini savunan bir merkez var gibidir. Her aydınlık alan üzerine bir gölge düşürmeden geçemez: gözlerinde saf ve temiz ışığa karşı dayanma gücü yok gibidir. Gözlük camları parlak ışığın gualarını azaltacak koyulmaktadır.

● Yıkıcı ve bozguncu bir zihniyet eyleme geçtiği zaman onun adı fesat ve menfi olur. Bu nedenle düşünce alanları menfi etkilere açık ve onların orada barınabilmeleri için elverişli olanlar, yapıcı ve geliştirici güçlerden uzaklaşmakta geç kalmazlar.

Her insanda, çeşitli oranlarda, menfi etkiler lehine hazır boş alanlar vardır. Bunların kontrol altında tutulması bir ceht ve vicdan etkisi ile olur, sanyorum. Şuur alanımıza gelen her düşünce ve imajı bu boş alanlara yerleşmeden evvel bir denetimden geçirmek icap eder, ama bunu yapmanın zorluğunu da göze almak gerekir.

● İnançsızlık ve sistematik şüpheliğin menfilığın gelişmesinde büyük katkıları olduğunu biliyoruz. İnançsızlık, bize göre, bilgisizliğin genel görüntüsü, ya da bilgisizliğin belirli bir düzeydeki biçimidir. Bu duruma göre, menfilığın ortadan kalkması için bilinçsizliğin azalması aynı zamanda doğru bilginin şuur alanına kabul edilmesi gereklidir.

● Şüpheliğin bilimsel ve geliştirici etkenlerini biliriz. Hakikâti araştırmakta ve sorular sormakta, müsbet şüpheli olmak her zaman yararlıdır. Menfi şüpheli için her şeyin ardında bir sorgu vardır.

Ne cıgular, ne deneyler, ne bilimsel tes-bitler bu kişileri için tatmî edici değildir. Sistematik bir şüphecilik, zannımızca, ma-razi bir zihinden doğmaktadır. Bu kimse-lerin sağlam kanaat edinmeye karşı âdeta bir yeteneksizlikleri vardır. Herşeyi yü-zeysel inceler, derin araştırma yapamazlar. Karar verdikleri zaman bile, bu kararları yüzeyseldir. Hem kendi, hem de başkala-rının kararlarını, fikirlerini, düzenlerini yıkarlar.

Mizaçları kararsız, döneke ve güvensiz-ilk vericidir. Fikir ve duygularına haset ve fesatlık hâkimdir. Fiilleri kadar sözleri, düşünceleri ve kanaatleri de geri düzeydedir.

● Menfi zihniyet «müsbet iradenin» zıttı olan bir zihniyeti besler. Çalışır halde bulunan kuvvetlerin çalışamaz hale gelme-sine çalışan tek kuvvet Menfi kuvvetler-dir. Faaliyetten alıkoyucu olan diğer faa-liyetler menfi tarafı teşkil eder. Bize göre, insandaki hâkim vasıflar müsbettir. Bu müsbet vasıfların yaşam içinde uygulan-ması için, zorunlu olarak müsbet zihniyete ihtiyaç vardır. Müsbet zihniyetin zıttı: her şeye maddî ve manevî bir zayıflık, yeter-sizlik yüklemek ve böylece yıkıcı ve boz-guncu eylemi sürdürüp gitmektir.

● Her gittikleri yere kötü veya geri seviyeli tesirlerini taşımakta, kötümserli-ği maskeleyip, sözde mantıklı hareket et-mek olan menfiler etraflarındaki havayı zehirler, bulandırır, ağırlaştırır, kederlere boğarlar. Bu kimselerin buldukları yer-lerde başarı ve mutluluk üremez, umut yaşamaz, sevgi ve sevinç kaçar gider.

● Menfi insanlar, kesin delilleri ol-madığı halde, şüphe ve düşmanlığı doğu-racak söz ve fiillerde bulunmayı sanki meslek ve zevk edinmişlerdir. «Ara bozu-cular» olarak anılanlar bunları simgele-mektedir. Başkalarının işini ve vladanını bulandırmak bunların işidir. Herkesi incit-mek onlarda bir meziyet olmuş, gibidir.

Kutsal Kitaplar'da menfi plân ve on-ların uygulayıcılarına dair bir çok âyetler vardır. Sembolik adıyla bu menfi plâna İBLİS denmiştir, arabça. Batıda SATAN

derler. Şeytanlar ise (demon'ları) İblisin menfi hükümranlığını sürdürmek görevin-de olan varlıklardır: bedenli veya beden-siz olsun... Ruh ve Madde iştirakinden do-ğan insan boyutunda bu menfi tesir alan-larına hizmet edenlerin adedi sayılamaya-cak kadar artmıştır.

Her türlü imkânı kullanarak menfi faaliyetlerine devam eden varlıkların bü-ründükleri kişiliklerin çeşitlerini saymamı-za yerimiz müsait değil. Şu kadarını söy-liyeyim ki, Dünya Tekâmül düzeninde menfi plânların müsbet plânlar kadar, hattâ bu son devrede, daha fazla rolleri vardır. Müsbet olanın gelişmesi için men-finin rolü bir süre daha devam edecektir. Tanrısal pirim, ödeme menfiler lehine iş-liyor: yani, onlara Dünya Okulunun şu öğ-retim devresinin başında verilen bir ica-zetin hükmü yerine gelmektedir. Onlar, menfiler, astral bedenlerinin ağırlığı altın-da eziklik içinde kıvranıp durmakta, İblis saltanatının ameleliğini sürdürmektedir-ler.

«Allah'ın dâlâlette koyduğu kimsele-ri hidayete çare yoktur. (Nisâ Suresi, 86a.)

İşte bu nedenledir ki, Kutsal kitap Kur'anda «helâk edilmek» den söz edilir, büyük hikmetle... Gerçekten menfiler için yegâne kurtuluş, astral bedenlerinin orta-dan kaldırılmasıdır, dağıtılmasıdır. Bu ne büyük rahmettir. Sayısız bedenlenmelerin telâfisi olanaksız hale gelen cürufu kaba ve geri titreşimler halinde astral bedende birikince, bu halden dolayı, ağır menfi titreşimlerle teşriki mesai başlamış ve on-ların «cibiliyetinde nekeslik ve kıskançlık temerküz etmiştir» (Nisâ S., 126 a.) On-ları bu halden kurtarıp, başka imkânlara kavuşturmak için, helâk edilmeleri, yani astral bedenlerinin dağıtılıp, başka bir za-man-mekân boyutuna yönettirmeleri, büyük bir rahmet ve himayedir.

İstraba mesai harcayan menfilige öde-nen tanrısal pirin kesilince, insanlık hu-zurlu bir tekâmül devresi geçirebilecektr. Olgunluk, iyilik, sevgi gerçekleşecek; işde, anlayış ve adalette Birleşik İnsanlık Rea-litesi kurulup uyanık ve şuurulu bir insan ça-ğı başlayacaktır.

Düşünce Dünyamızda Yeni Değerlendirmeler

(Geçen sayıdan devam)

5 — Dünya dışında uygarlıklar :

Son yıllarda, uzaydaki dünya dışı uygarlıklar konusu da çok ilgi toplamaktadır. Başka plânetlerde, bizden daha uygar canlıların hattâ insanların bulunduğu, bunların «uçan daireler» gibi araçlarla, mesafeleri hiçe sayabilen hızlarda seyahat edebildikleri, dünyamıza gelip gittikleri, üstün yetenekleri ile bizim zihnimizi okuyabildikleri, bir anda dilimizi öğrenebildikleri, havada istedikleri yerde durabildikleri, istedikleri anda —başka boyuta geçerek— bizim gözümüzden kaybolabildikleri bildirilmekte ve en önemli yayın organları ile yayınlanmaktadır.

İnsanlar artık bu gibi olayları «ben görmeden inanmam» zihniyeti ile derhal reddetmemekte, belirli bir olabirlik duygusu içinde dinliyebilmektedir. Çünkü bu gün, evvelce imkânsız sanılan birçok şeyin nasıl kolayca mümkün hale geldiği görülmüştür. Tabiat bilimlerinde sağlanan başarılar her şeyin olabilir sayılması yönünde insanlığa geniş bir anlayış kazandırmıştır.

Böylece «olabilir» diye karşılanan hayallerin birer «gerçek» haline getirilmesi ise, gerekli yöntemlerin bulunması için uygun yollarda yeter derecede çaba harcanmasına bağlıdır. O halde insanlar kendilerine «olabilir» görünen olayları, hayalleri, gerçekleştirmek için çalışabilirler. Çalışma-ldırlar.

Medyomlar kanalı ile bedensiz ruhlara hitabetmek ve onlardan cevap almak yolu, bu görüşmeleri sürdürmek, alınan sonuçları değerlendirmek yolu, yani «spir-

tizma» çalışması da şüphesiz bazı insanlar için ilgi çekici bir çalışma alanıdır. Diğer insanlar ilgilenmiyebilir.

6 — Ruhsal eğitim ve sorumluluğu :

Türkiye'de spiritizm çalışmalarını tam bir bilimsel araştırma haline getiren, elde ettiği bulguları dünyada elde edilmiş benzer bulgularla birlikte en güzel bir şekilde işlemeyi, değerlendirmeyi başaran ve bu konunun temel yayınlarını ortaya koyan Dr. Bedri Ruhselman olmuştur. Onun 1946 da yayınlanan Ruh ve Kâinat adlı üç ciltlik büyük eseri ve bunu izleyen diğer yayınları Türkiye'de spiritüalizma'nın standardını yüksek bir seviyede tesis etmiştir.

Dr. Bedri Ruhselman'ın izinde çalışmaları ve gelişmeleri devam ettiren diğer araştırmacılar, onun sağlığında ve ölümünden sonra bu konuyu topluma tanıtmak ve yeni ihtiyaçlara cevap verecek surette derinleştirmekte yararlı olmuşlardır. İstanbul'da Ruhselman ve arkadaşları tarafından 1950 de kurulan Türkiye Metapsişik Cemiyeti çalışmasına ve gelişmesine devam ettiği gibi, aynı şehirde ve diğer şehirlerimizde araştırmalar yapan birçok başka kuruluşlar ve dernek statüsü edinmemiş birçok gruplar oluşmuştur.

Hemen şunu belirtmeliyim ki, bedenli hayatın sona erdiği noktada bitmeyen «ruh hayatı» na ilişkin eğitim, ancak istiyenlere verilebilen ve istemiyenlerin almamakta kabul etmemekte hür oldukları bir eğitimidir. Çünkü sorumluluk yükler ve sorumluluğu ile beraber alınabilir. Bu eğitimin bir parçasını alan fakat onun getirdiği sorumluluğu anlamayan, yahut yüklenmek

istemiyen kimse, daha fazla ilerliyemiyeceği gibi, hem kendisi hem başkaları için gafletlere ve acılıklara da yönelebilir. Esasen, sadece ruhsal eğitimde değil, dünyasal eğitimde de «yanı aydın» ışın buruk ve acı sonuçları olur.

Bu bakımdan, özellikle «ruhlar bilimi»ndeki eğitimin, gerçekten derin bir istek duymıyan, sorumluluğu farketmiyen, işlerin eğlencesinde kalmayı yahut menfaatlı gibi görünen yarı yollara atlamayı tercih eden kimselere verilmesinde bazı güçlüklerin çıkması, verilenlerin kesilmesi hem yerinde, hem de gerekli ve hayırlı bir sonuçtur. Bu yolda işlerin sonunu düşünmek, uzun vadeli hedefleri dikkatle hesap etmek, sezgisel ve vicdansal ölçüleri hiç ihmal etmemek çok önemlidir. Bu noktayı ihmal eden kimselerin uğrayacağı birçok tehlikeler vardır.

7 — Ruhsal eğitimde disiplin ve denetleme ihtiyacı :

Ruhsal eğitim veren birçok eski kuruluşlarda, kiliselerde, camilerde, manastırlarda, tarikatlerde devamlı ve uyanık bir kontrolün, sıkı bir disiplinin ve bunları uyguluyacak seçkin önderlerin bulunması çok önemli sayılmıştır ve çok önemlidir. Çünkü, ancak, bu gibi yardımlara güvenerek doğru yol arayıcılığına çıkılabilmıştır.

Nitekim spiritizma çalışmalarında da prensip aynıdır. Bir ruhla ilişki kurmak güç değildir. Fakat, o ruhla ne konuşulacağını bilmek, konuşulanların yavaş yavaş insanı nereye götürdüğünü, götüreceğini anlamak güçtür. İnsanlarla ilişki kuran ruhlar, tekâmül seviyesi ve bilgilerinin değeri bakımından bizden ileri de olabilirler, geri de... Eğer ileri iseler, onlardan kopmamak, yani verebilecekleri yüksek bilgileri alabilecek anlayışta olmak gerekir. Eğer onlar geri iseler, bizi kendilerine bağlı tutmak için takınabilecekleri sahte tavırları, aldatıcı sözlere kapılmamak gerekir. Arkalarından sürüklenip, obsesyonlara, gafletlere, sapıklıklara düşmemek için, uyanık derin görüşlü, bilgili ve faziletli olmak gerekir. Gerçekten burada izlenecek doğru yol, «kıldan ince ve kılıçtan keskin» dir.

Ruhlarla ilişki kurmaktan yararlanamayacak olan insanların bu ilişkiyi kurmasına, genellikle, ilgili organizatör ruhlar engel olurlar. Ya fırsat çıkmaz, ya da fırsat çıkarsa ve ilişki kurulsa bile, en uygun yerinde kesilir.

Ruhlarla gerçekten yararlı ilişkiler kurabilen toplulukların veya bireylerin bu ilişkileri ise, adım başı sınavlar, sık sık duraklamalar, yeniden toparlanmalar ile, safha safha, sindire sindire, düşüldürece düşüldürece yürütülür. Bu işte aceleciliğe, zorlamacılığa anlatmadan, ikna etmeden «evet» dedirtmeciliğe yer yoktur. İnsanların kavrayamadıkları gerçekleri yeni denemelerle anlamalarına, bir süre yerinde saymalarına veya dolambaçlı yollarda oylanmalarına anlayış ile bakılır. Kendi inisiyatiflerini kullanmalarına fırsat verilir ve sonunda varacakları fikrin kendilerine ait olabilmesi sağlanır. Ancak, bu şekilde sorumluluk da insanlara ait olur.

8 — Bedensiz ruhlar açısından kendimize bakış :

Unutulmaması gereken bir nokta da şudur : Bedensiz ruhlar, kendilerinin var olduğuna bizim inanmayışımızdan zarar görmezler. Bizleri kendi varlıklarını kabul için zorlamaya ihtiyaçları yoktur. Bizim inancımızın zararı da yararı da bize ait olur. Gerçekten ancak «inanabildiğimiz zaman inanmak» için serbest bırakılmış durumdayız.

9 — Ruh planları ve sözcükleri:

Biz, celseler esnasında genellikle bedensiz ruhların bir planında, yani belirli bir tekâmül seviyesinde ve belirli bir görev grubu içinde bulunan, sayısı belirsiz varlıkların isimsiz bir sözcüsünü dinleriz. Bu gibi sözcüler, kendi şahıslarından, fazla bahsetmezler. Planlarının bir sözcüsü gibi konuşurlar. Bizim gibi bir isimleri de yoktur. Bazen kullanılan isimler semboliktir. İnsanlar için gereklidir diyerek, kabul edilmiş veya bizler tarafından takılmış isimlerdir. Medyomun ağzından çıkan her kelime, hattâ her cümle, her fikir önemli

● Lütfen Sayfayı çeviriniz:

değildir. Çoğunda kendi eğilimleri, kendi tutkuları veya saplantıları da rol oynar. Bunları ayırabilmek için medyomu iyi tanımak lâzımdır. Söylemek istediği bir anlamı bu şekilde medyoma ait faktörlerle karışmış bulunur. Bunları sayıklamak bazan güç, hattâ imkânsız olabilir.

10 — Sonuç :

Bunun içindir ki, ruhlardan gelebilir anlayışı içinde dinlediğimiz ve kaydettiğimiz mesajın tefsirinde dinleyenler birleşebilecekleri gibi, bazı noktalarda birbirinden farklı değerlendirmelere de varabilirler.

Herkes için önemli olan kendi tefsiridir. Tabii bu tefsirin savunulması ve varsa sorumluluğu da kendisine ait olmak üzere...

Genellikle şu prensip geçerlidir: Medyomlar kanalı ile bize ruhlardan bir me-

saj gelebileceğine inananlar, dinledikleri sözlerin gerekenden daha fazlasını ruha maletmek eğiliminde olabilirler. İnanmayanlar ise, tamamını medyoma mal ederek ruha hiçbir şey bırakmazlar.

Bu iki aşırı uç arasında bulunan gerçeği, tam ölçüsünde kavramak ise, ancak az insanın elde edebileceği ve koruyabildiği bir başarıdır.

Bizim dileğimiz, ruhların, özellikle yüksek tekâmül sahibi ruhların, hem medyomlar kanalı ile, hem de içinde yaşadığımız çeşitli olayların, karşılaştığımız güçlüklerin ve kolaylıkların dili ile, bize hitabettiğini tüm insan kardeşlerimizin farketmesidir. Farketmeyenler için böyle bir kanal hiç yoktur. Farkedenler ise, onu tam ölçüsünde tanıyabilmek ve yararlanabilmek için bilgi edinmeye başlamış olurlar.

Sevgi ve saygılarımızla.

ATİLLÂ KİTABEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTABEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ

Bilimsel

Gözlemlerle Uzay

★ Sovyet bilginleri, önce Volga Irmağı kıyısındaki Gorki şehrinde, daha sonra Sovyetler Birliğindeki başka şehirlerde, çok gelişmiş teknik uygarlığı olan bir gezegenden geldiği sanılan sinyaller tesbit etmişlerdir.

Gorki Üniversitesinde Profesör Samuel Kaplan, «Atmosferin yüksek tabakalarından gelmeleri mümkün olan bu sinyallerin teknik bakımdan çok gelişmiş, dünya dışındaki bir uygarlıktan gönderilmekte olması da ihtimal dışı değildir. Şimdilik yalnız bunların dünyadan fırlatılan uydulardan gelmediklerini kesinlikle biliyoruz» demiştir.

Profesör Kaplan, 30'dan fazla Sovyet bilgininin dünya dışındaki bir uygarlıktan gelmeleri muhtemel bu sinyalleri zaptetmek için ciddi şekilde çalıştıklarını ve sinyallerin incelenmesinin yıllar süreceğini belirtmiştir.

Bilgin, «Şimdi, hiç şüphesiz bizi astrofizik alanında önemli keşiflere götüreceğiz yolun başında bulunuyoruz» demiştir.

Sovyetler Birliğinde, ünlü astrofizikçi Profesör Vsevolod Troitski yönetiminde, 1971 yılından beri uzaydan gelen radyo dalgaları hakkında araştırmalar yapılmaktadır. Gözlemler 1 ve 10 santimetre uzunluğundaki dalgalarla ilgilidir. Uzaydan gelen sinyallerin mahallî etkenler tarafından bozulmasını önlemek için gözlemler birbirlerinden çok uzak dört noktada aynı zamanda yapılmaktadır.

★ «Apollo XI» mürettebatının ay yüzeyinde buldukları ARMARCOLITE adlı yeni maddenin bir eşi Güney Afrika'nın Kimberley bölgesindeki elmas madeninde bulunmuştur. TİTAN'-demiroksitli bileşiği olan Armarcolite yeryüzünde henüz eşine rastlanmayan üç madenden birisi idi. Massachusetts Üniversitesinde çalışan Güney Afrika asıllı Dr. Haggerty'nin belirttiğine göre bir asırdan bu yana bütün jeolojik aramalara rağmen bu güne kadar bu madene rastlanılamamış olunması şaşırtıcıdır.

Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

Dünya
Beşerinin
İlk
Ana - Babaları

Öğrendiğimiz kadarıyla günümüz astronomları Ozma (Francis Drake-1961) ve Kiklops (Nasa-1971) projeleriyle, arz-dışı medeniyetlerden geldiği tahmin edilen sinyalleri değerlendirmeye çalışmaktadır (*).

Aslında arz-dışı medeniyetlerle irtibat teşebbüsleri yeni bir konu değildir. Andrew Thomas'ın «We Are Not The First» isimli kitabındaki şu satırlar oldukça ilgi çekici :

«Eski insanlar Evrendeki başka dünyalarla haberleşmeye çalışıyorlar mıydı ?

Elbetteki evet. Babil, Mısır, Hindistan ve Meksika rahipleri sonradan da ortaçağ astrologları tören ve ilâhilerle gökteki yıldızların tanrılarını ya da ruhlarını çağırırlardı. Yerlere tahmin yıldızlar zodiakı belirleyen işaretler çizerek çalışırlardı. Astrologlar zodiakın 12 evinin göksel hiyerarsilerinin tahtları olduklarına, kendilerinin de yaptıkları büyüyle bu tahtlardaki üstün varlıklarla haberleşebileceklerine inanıyorlardı. Klasik çağın düşünürleri de her yıldızın akıllı bir varlık olduğuna inanmışlardı. Akilles, Tatiüs, Diodorus, Krissipus, Aristo, Eflâton. Ptoleus'un Heraklides, Çiçero, Teofrastus, Simpliciyus, Makrobiyus, Proklus, Plotinus gibi Klasik düşünürleriyle yanısıra ilk Hristiyan büyüklerinden birçokları da bu inancı paylaşıyorlardı. Kısacası, eski düşünürlerin o zaman söylediklerini şimdiki bilim onaylıyor : **EVREN CAN DOLUDUR.** Uygarlığın başlangıcından beri insanlar yıldızları tanrı ve melek yerine koymuş,

her birinin kendine özellikleri bulunduğu ve bir hiyerarşi yarattıklarına inanmışlardır. Eski Yunanistan ve Roma'da olduğu gibi, Babil, Mısır ve Hindistan'da da bu böyleydi. Tanrıların tanrısı Zeus-Jüpiter'di. Dünyanın kaderi zaman tanrısı Kronos-Satürn'ün elindeydi. Eski Mısırlıların zaman tanrısı Menfis'teki Ptah idi. Çin'de «Satürn gezegenine 'imparatorluk yıldızı' denirdi.»

1966 başlarında Washington, D. C., de Amerikan Astronotik Derneğinin bir toplantısında tanınmış astronom Dr. Carl SAGAN (I Harvard Üniversitesi) şöyle konuşmuştu : (**)

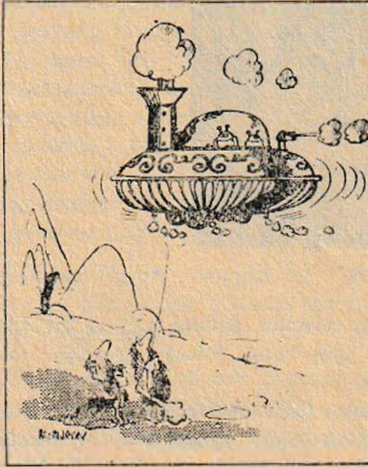
«Evrenin çok küçük bir noktasını işgal etmekte olansız dünyamız bundan birkaç milyon yıl önce pek âlâ arz-dışı ziyaretçiler tarafından ziyaret edilmiş olabilir. Hiç değilse, bu ziyaretlerden en azından bir kaç bizi bildiğimiz tarihsel zamanlarda olmuş olabilir.»

Dr. SAGAN'ın bu kelimeleri şu bakımdan ilginçtir ki, bu astronom 1950 lerde Encyclopedia Americana'ya verdiği bir makede «Uçandaire» olarak isimlendirilen arz-dışı uzay araçlarının herhangi bir dünya dışı orijinden geldiğine pek ihtimal vermiyordu. Aradan geçen 15 yıl (1966 ya kadar) birçok ilim adamında olduğu gibi,

(*) Bu konuda daha geniş bilgi için bakınız: Ruh ve Madde - Mayıs, Temmuz 1974 sayıları.

(**) Strangers From the Skies-Brad Steiger, sayfa : 24.

Prof. Dr. Carl SAGAN'ın düşüncelerinde de değişiklikler yaptı. 1966 da, I. S. Shklovskij (Moskova Üniversitesi) ile yayınladıkları «Intelligent Life In The Universe» (evrende zeki hayat) isimli kıymetli eser bu düşünce ve anlayış değişikliğinin bir meyvasıdır. Bundan başka, yine arz-dışı medeniyetlerle irtibat konusuyla ilgili olarak, uzayın derinliklerine gönderilen ve tamamen dünya dışı medeniyetlerle irti-

— Ugh, şu uçandaire denen nesnelere denenecek...

bat kurmak ve onlara bu aracın dünya gezegeninden gönderildiğini bildirmek amacını güden ÖNCÜ - 10 uzay aracının hazırlanmasında Dr. Carl SAGAN aktif ilim adamları arasında bulunuyordu.

Yani şunu belirtmek istiyoruz ki, arz-dışı medeniyetler ve bilhassa oralardan dünyamıza gelmiş olan varlıklar hakkında çeşitli öyküler yer almaktadır.

Hattâ, bazı ilim adamları daha da ileri giderek, evrende sadece tek başımıza olmadığımızı söylemekle kalmıyor, milyonlarca yıl önce arz-dışı bir kaynaktan alınarak bu gezegene (dünya) âdeta ekilmiş olduğumuzu belirtmek cesaretini gösteriyorlar ki, bu görüş, dünyada insanın menşel hakkında ileri sürülen ve gün geçtikçe kuvvet kazanan teorilerden biridir. Bu ekim işini yapanlardan (bahçevanlar) ta-

bii olarak, zaman zaman bu bahçeye (dünya gezegenine) gelip-giderek mahsulü kontrol etmekte...

Astronomi profesörü Dr. Thomas GOLD (Cornell Üniversitesi) bu konuda, «Dünyadaki hayat pek âlâ, dünyanızı ziyaret etmiş olan uzaylı ziyaretçiler (UFO-NOT) tarafından milyonlarca yıl önce başlatılmış olabilir...» Bu görüşe göre dünya beşerinin ilk ebeveynleri bu uzaylı ziyaretçiler olmaktadır.

Yorum

Günümüz dünya beşeri için, arz-dışı medeniyetler ve oralardan gelen araçlar (UFO'lar) ve insanlar (UFONOT) her ne kadar yeni gibi görünen bir konuya da, bunun tarihçesi hemen hemen dünya insanının ortaya çıkışından evvelki zamanlara kadar dayanmaktadır. Atlantis Lejanlarıyla, diğer kayıp kıta efsaneleri bunlarla doludur. Bazı ilim adamları bu efsanelere biraz daha değişik bir açıdan bakmanın faydalı olacağını öne sürüyorlar. 1966'da Dr. SAGAN Amerikan Astronotik Derneğinde yaptığı konuşmasının başka bir yerinde, başka gezegenlerde ya da galaksilerdeki teknik medeniyetlerin delillerini burada dünya üzerinde aramanın daha kestirme yol olacağını söylemişti.

Şimdi bu ifadenin ışığı altında Kuzey Britanya'da (Kingoodie quarry) bir jeolojik katmanda bulunan bir «demir çivi» yi düşünelim. Yapılan hesaplara göre, çivinin içinde bulunduğu jeolojik katmanın (kaya kütlesi) tarihi, beşerin dünyada ortaya çıkışından 50.000.000 yıl öncesine rastlıyor. Halbuki bugünkü arkeoloji ilminin israrla ifade ettiğine göre, M.Ö. 7.000 den evvel dünyada insan izine rastlanmaz. Ve yine bu ilmin ifadesine göre, dünya beşeri ilk ilkel âletlerini M.Ö. 4.000 den itibaren yapmaya başlamıştı.

Şimdi soruyoruz : 50.000.000 yıllık jeolojik katmanlar arasına bu çiviye kim bırakmıştı?

RUHSAL ŞIFACILIK

(Geçen sayıdan devam)

İNGİLTERE VE AMERİKA BİRLEŞMİŞ DEVLETLERDE ŞIFACILIK MÜESSESİ.

İngiltere'de bulunan Beynelmül Şifacılar Derneği mensuplarına resmi hastanelere gidip hastalara şifa celseleri yapmak için resmi makamlarca izin verilmiştir. Bu, şifacılık müessesesinin ne derecede ciddiye alındığına dair bir delil sayılabilir. New York Üniversitesindeki Hastabakıcılar Kürsüsünde yetenekli talebelere şifacılık dersleri ve bilgileri verilmektedir. Dr. Martha Rogers, Kürsü Şefi sıfatıyla Ruhsal Tedavi hakkında «Bu şifa usulu etkilidir. İnanılmıyacak derecede etkilidir» demektir. Yakında her yerde hastanelerin normal usulleri arasında tatbik edilecektir. Dini müesseseler de umumiyetle Ruhsal Tedaviyi, (İlahi Şifa adı altında ise de) kabul etmek zorunda kalmışlardır. Allahın adı ve izni ile başlatılan bir celse başka türlü yorumlanamaz.

CELSE.

Celse bir dua ile başlatılmalı, örneğin:
Ulu Tanrım, yapmağa hazırladığım

(iz) bu celsenin, arzuna uygun bir hizmet olması için bana (bize) gerekli imkânı bağışla.

Duayı takiben Medyom, Şifacı Rehberini dâvet eder, şifaya muhtaç olanların yardımına gelmesini rica eder. Celse teşekkürleri arz etmek ve Allaha şükretmekle nihayetlenir.

FAYDALI NOTLAR.

Medyom daima ümitli olmalı (aksi halde menfi tesirler neşreder), fakat hiç bir zaman katı bilgi vermeme, sezgi yolu ile almış olduğu halde direkt bilgi vermekten kaçınmalı. Bir ameliyat yapmak veya yapmamak hususunda hiç bir zaman tavsiyede bulunmamalı, bu gibi kararlar hastanın kendisi (veya en yakın akrabası) ile doktor tarafından alınmalıdır.

Ruhsal tedavinin imkânları dışında kalan hiç bir hastalık yoktur. Her çeşit hastalığın tedavisi tıbben mümkün olmadığı halde, bedensiz (doktor) varlıkların yönettiği Tanrıdan gelen şifa tesirleriyle gerçekleştiremeyeceği hiç bir tedavi yoktur. Hazreti İsa ölüleri dahi diriltebilmekle ispatlamıştır bunu. Fakat tedavi edilemeyen hastalık yoktur demekle, tedavi edi-

lemeyecek hasta yoktur manası anlaşılma-
madır. İnsanların başına gelen her türlü
hadise kaderlerine bağlıdır; hastalıklar da
öyledir. Bir şifa vakası hayat programının
icabı olabildiği gibi, programa da yapılmış
bir tadilat neticesi de olabilir; yalnız şunu
bilmemiz lâzım: Her insanın hayat progra-
mı kendisi için, yani ruhi tekâmülü için en
gerekli, en faydalı olarak seçilmiştir. Bir
tadilat mahzurlu olmadığı takdirde yapıl-
makta, aksi halde yapılmaz ve şifa ger-
çekleşmez; hasta mukadderatı olan hasta-
lığını çekmek zorunda kalır. Gerçekleşmi-
yen bir tedaviden hiç kimse kabiliyetsiz-
likle suçlanamaz, zira bu durum hastanın
(ve çevresinin) tekâmülü için karma ic-
abıdır. Bundan dolayı hiç bir Şifacı Medyom
kati netice vaad edemez ve her hastasıyla
başarılı netice alamaz. Üzerinde düşünül-
mesi gereken eski bir rivayete göre :

Hazreti Yusuf, sevgili eşi Hazreti
Meryem'in huzurunda Hazreti İsa'nın kol-
larında vefat etmişti.

Ölüleri dahi diriltecek kudrette oldu-
ğunu ispatlamış ve dünyamızın tanımış
olduğu en fevkalade şifa vakaları gerç-
kleştirmek imkânlarına sahip Hazreti İsa'
nın bir muvaffakiyetsizliğe uğradığı düşü-
nülebilir mi? Şifacı Medyom, doktorun
ümit kestiği ve yapabileceği başka bir şey
kalmıyan hastalara bir son ümit kaynağı
olmalıdır.

ÖTE ÂLEMENDE İZLENEN RUHSAL TEDAVİ.

PATIENCE HOPE (*) tarafından ka-
leme alınmış ALBERT isminde bir şahsın
Öte Âleme intikal ettikten sonra Kanada
lı bir Spirit grubuna gelip bilgi vermiş-
tir. Aşağıda yazılı özet bu bilgilere day-
anan ve Öte Âlemden izlenen bir **RUHSAL
TEDAVİ CELSESİ**'dir.

Öğretmenimiz, aleni şekilde ruhsal te-
davi yapılacak bir yere bizleri getirdi. Ti-
yatroya benzeyen geniş bir hole girdik.
Çok kalabalıktı; bütün yerler tutulmuştu.
Bazı kimseler platform üzerinde bulunu-
yordu. Bunların çoğunda şifacılık yeteneği

bulduğunu öğrendim. Baş şifacıya güç
takviesinde bulunmak üzere orada idiler.
Seyircilerin çoğu samimi araştırmacı olup Al-
laha ve O'nun vasıtalarına itirazsız imana
sahiptiler; bazıları imansız idi. Bir kaç
tanesi ise karşı cephe almış vaziyette olup,
bunun şeytanın işi olduğu kanaatinde idi-
ler.

Hamim, seyircilere ve platformdakilere
dikkatli bakmamı tavsiye etti. İlk bir
dua okundu. Olanları adım adım anlatma-
ya gayret edeceğim. Duadan sonra bir
ilâhî okunduğunda, beyazımsı sis şeklinde
yükselen buhar arasında muhtelif renk-
lerde bir güç saçan şahıslar vardı. Bazı
şahıslar ise bundan tamamen mahrum idi-
ler. Hamim, bu gücün, şahısların ruhi te-
kâmül belirtisi olduğunu izah etti. Hususî
bir ruhsal güçleri geliştirme çalışmaları
olmamakla beraber, diğerkâm, sevgi dolu
Allaha imanlı olmaları tekâmüllerini iler-
letmektedir. Bu iyilik gücünü şifada kul-
lanabiliyoruz.

Platforma getirilen bir kadın bakışımı
celbetti. Çok asabî bir görünüşü, zihnen
hasta olduğunu gösteriyordu. Hamim mu-
helif ruhi varlıkların hastanın bedenine
kısmen içten ve kısmen dıştan musallat
olduklarını gördüm. Düşünce güçleri ile
hastanın zihninde bir bunalım yarattıkları-
nı müşahade ettim. Bu durum o derecede
ilerlemiş idi ki, allesinin çağırılmış olduğu
hekim, bir akıl hastanesine yatırılması
uygun olacağını tavsiye etti.

Ailesi spiritüel bilgiye sahip olmadığı
halde ruhsal tedavi konusunu iştimişlerdi
ve Alaha imanları vardı.

Şifacı rehberler, seyircilerden, şifacı-
lardan ve medyomlardan topladıkları bu
iyilik güçlerini ekledikleri (astral) kim-
yevi maddeler ile harman yaptıklarını
gördüm. Medyom ellerini hastaya koyduğu
vakit Şifacı Rehberler bunu (karışımı)
medyomun üzerine döktüler ve tesir gücü

(*) TWO WORLDS dergisi No. 3953'den
çeviren : Roland M. Cassar.

● Lütfen Sayfayı çeviriniz.

ellerinden hastaya aktığını ve vücudunu sardığını gördüm.

Yavaş yavaş mûsallat olan ruhi varlıkların hastadaki yerlerinden söküldüklerini müşahede ettim. Hastayı terk ettikleri vakit bizden vazifeli rehberler onlara ölüm denilen değişikliğe uğradıklarını ve bir müddetten beri halen dünyada olan başkasına ait bir bedeni kullandıklarını bildirdiler.

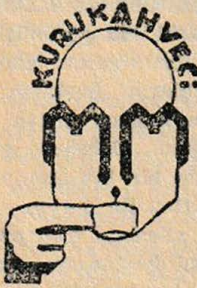
Musallat olan varlıklardan kurtulduktan sonra, hasta kadının ruhu normal yönetimine kavuştu. Kendisiyle uyku esnasında bir müddet rehberlerin meşgul olmaları gerektiğini söylediler. Obsedör ruhlar ise, teşevvüs devrelerini geçirmek üzere istirahatete çekildiler.

Şifa için gelen sakat bir adam vardı.

Elbiseleri içinde büzülmiş uzuvları ve deforme mafsallarını görüyorduk. Rehberler, şifacının elleri vasıtasıyla muhtelif renkte tesir gücünü naklettiler. Gülcün hasta uzuvlarına geçtiğini gördük. Yavaş yavaş et dokuları sağlamlaşıp ölü birikintiler mesanelerden dışarı atıldı.

Ne yazık ki, orada bulunanlar (durugörü olanlar hariç) rehberlerin sahne arkası çalışmalarından habersizdiler.

Yaratanın kanunları ne kadar harikulâdedir. İnsanlar anıyabiliseler daha fazla istifade edebilirlerdi. Hâkim bana dedi ki, gün gelecek ki, tıp doktorları ruhi rehberlerle iş birliği yapacak ve hastalıklar yenilecek. İki âlem âhenk içinde bir tek gibi olacaktır.

Teşis tarihi 1971

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHHİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Dünya

Beşeri :

Ademoğlu

● Selman GERÇEKSEVER ●

RUH ve MADDE âlemlerindeki tekâmülün merhaleler halinde tedric kanununa göre devam etmekte olduğunu biliyoruz. Varlık tekâmül ederek İlahî Kanunlara uymayı öğretiyor. Kâinatın her noktasında Tanrı bilgisi vardır. Tekâmül ilerledikçe müessiriyet ve iradî hareketler artar. Varlıkta merhale, yeni bir melekenin ortaya çıkması şeklinde tezahür eder. Merhaleler kaldırılamaz fakat mesafeler kısaltılabilir. Tekâmülde belirli noktalardan geçmek zorundayız. Her yeni merhale yeni bir realitedir. Bir merhale içinde birden fazla safha vardır. Varlıklar (bedenli veya bedensiz) bilgisiz oldukları tarafları telafi etme çabası içinde bulunuyorlar. Bunun için maddenin çeşitli şekillerini çeşitli ortamlarda kullanıyorlar. Madde de ruhun tekâmülüne hizmet ettiği nisbette tekâmül edebilmektedir. Madde kendini tanıtırken, kendisini bize açarken, eziyet etmekten hoşlanır. Bu itibarla tekâmül için (Âdemoğluna) ıstırap şart olmuştur.

Evrendeki gezegenler üzerlerinde canlıları barındırabilecek hale gelmeden önce birtakım astral ve fizik merhalelerinden geçerler. Örneğin, dünyamız fizik bir küre olarak ortaya çıkmadan önce şüphesiz astral, hattâ ondan da önce (dünyayı meydana getiren varlığın RAB'in zihninde) imajinel bir küre olarak mevcuttu. Bütün

bu kademeleri geçirdikten sonra bugünkü teknolojinin ortaya çıkarabildiği dünyanın jeolojik devirleri ve bunları belirleyen olaylar geliyor. Bu olaylar maddi dünyanın tekâmülü için gereklidir.

Dünya gezegeni fizik bakımından üzerinde beşeri barındırabilecek bir hale geldikten sonra çeşitli gezegenlerden daha üstün gezegenlerde yaşayanlar (ileri beşeri varlıklar tarafından) beşer getirildi. Bunlardan da bugünkü ırklar türedi. Dolayısıyla bugün dejenere halde bulunan her bir ırk ayrı bir gezegeni temsil etmektedir. Bu tarzda dünya gezegeni üzerine getirilenler uzun yıllar boyunca, sorumlular (uzaylılar) tarafından kontrol ve zaman zaman da islah edildi. Âdem de bir süre sonra bu insanlara Peygamber olarak geldi.

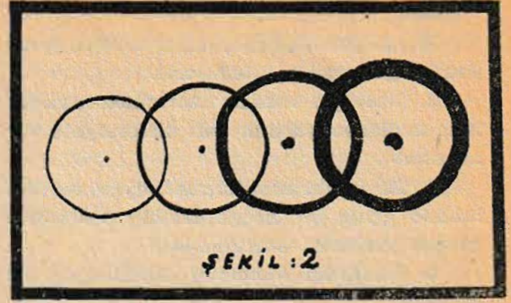
Dünyadaki beşerin ortaya çıkışıyla ilgili olarak diğer bir görüş de şu şekildedir : Dünyanın bu devresinin sorumluluğunu üzerine almış olan RAB, dünyanın bu devresi için bir beşer yaratmayı düşündü. Buna karar verirken şüphesiz, Ruhsal İdare Mekanizmasında, kendinden daha yüksekte bulunan varlıkların da tesirini hattâ direktifini almıştı. Dünyadaki beşerin özelliklerini anladıkları zaman, RAB'in etrafındaki melekeler buna şaşırılmışlardı. Zira inşa edilecek beden kimyasal ve fizik

bileşim olarak kavgacı ve biraz menfi olıaktı. Bu yüzden şaşırmuşlardı. Fakat RAB: «Siz bunu bilmezsiniz.» dedi ve onlara sebebini anlattı. Dünya gezegeni üzerinde niçin bu tip bir bedenin inşa edileceğini açıkladı. O zaman melekler dünya beşerinin (Âdemoğlunun) istikbalini anladılar ve secde ettiler.

Dünyadaki bugünkü bedenler iki ayrı laboratuarda yapılan çalışmalarla teşekkül etmiştir. Bunlardan biri dünyada, diğeri de daha yüksek bir plânette meydana getirildi. Sonra o gezegenden gelen insanlar dünyadakilerle birleşerek bugünkü Âdemoğlunu meydana getirdiler.

Bu şekilde günümüze gelene kadar Âdemoğlu çeşitli devrelerden, çeşitli realite çemberlerinden geçti. Atlantis ve MÜ'dan zamanımıza kadar bu yoldan birçoklara geldi geçti. Devre sonu gelmeden daha da pekçok geçecek var. Âdemoğlu dünyaya bilgi ile tatbikat yapmak için doğmuştur. Bunun dünyada en son safhası vicdandır. Yeryüzünde hiçkimse vazifesinin ne olduğunu bilemez. İster menfi, ister müsbet olsun sonuna kadar onu yürütebilecek iradeyi göstermek gerekir. Niçin dünyada varız: Önce kendimiz için, sonra başkaları için sonra da bilmediğimiz nedenlerden dolayı. Dünyada kütleli tekâmül yoktur. Ferdî tekâmül vardır. Her fert kendi kendisini kurtaracaktır. Evrenin bu köşesinde cârî kozmik kanunları incelemek üzere dünyada bulunuyoruz. Bu dünyada çeşitli tecrübelerle aldığımız dersleri asıl varlığımıza aktarıyoruz. Bunu yaparken üç kanaldan bilgi alıyoruz: Müşahede - Sezgi - Tebliğ. İşte bizlere doğru uzanmış bulunan bu üç kanaldan liyakatımız ve cehtimiz nisbetinde yararlanabiliyoruz ve o nisbetde de şuurlanıyoruz, idrakimiz artıyor.

Elimizde bulunan belgelere göre bilinen tarihî içerisinde dünya beşerî yakın geçmişe kadar üç büyük tekâmül realitesi içerisinde geçirilmiştir. Bunları Sadıklar Plânı, Celse : 12 (21 Mayıs 1971) den özetleyerek naklediyoruz: «Âdemoğlu önce tamamen sorgusuz ve sualsiz olarak SAF BİR İMAN DEVRESİ geçirmiştir. Bu İman devresinde gerçekten hiç bir endişeye ma-

ŞEKİL 2

Tekâmül realiteleri birbirine kısmen girerek sürer gider. Birinde üstün olan, bir sonrakinde geridir. Dairelerin kesişerek meydana getirdiği dilimler iki realite arası safhalardır.

halbırakmayacak şekilde tam manasıyla bir ALLAH inancına ulaşılmıştır. Fakat tamamen otomatik bir tarzda, cahilane, en yüksek derecede samimi ve fiillere inkaş etmiş olarak... İkinci merhalede bu durum BİLGİ ile otomatik halden çıkarılmağa çalışılmıştır. (Hz. İbrahim'den - Hz. Muhammed'e kadar) Âdemoğlu bu deverede akıyla ve cehtiyle bilgi safhasına geçmeye zorlanmıştır. Otomatik safhadan kolay kolay kurtulamayan Âdemoğlu için bütün dinlerde görülen şartlandırma yoluna başvurulmuştur. Üçüncü safha, BİLGİ VE İDRAK safhasıdır. Öyle bir bilginin idrak safhası ki, burada varlık kendini, kâinatın ve Tanrı'sını bilgisi ve idrakî içerisinde meczetmek.»

Bundan sonra spiritik safhanın geldiğini görüyoruz. Bu safhada olan beşerî varlık her türlü şartlandırma ve otomatizmadan uzak, vicdanının ışığı altında herşeyi ruhsal tekâmüle vasıta bilerek yarar. Bu realitenin de ötesinde belirtilerini zaman zaman şurada burada görmeye başlamış olduğumuz BİRLEŞİK İNSANLIK REALİTESİ var dünya gezegeninin ufuklarında. Bu realitenin belirgin vasıflarını Sadıklar Plânı 11. ci celsesinde (7 Mayıs 1971) şöylece sıralamaktadır :

1. Mutlak bir Allah inancının dünya beşerî arasında hakikate en yakın tarzda

● Lütfen Sayfayı çeviriniz.

ve birbirlerini tamamlar şekilde yaygınlaşması.

2. Varlıkların kendileriyle evren arasındaki bağları açıkça bilmeleri.

3. Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hâkimiyete dönüşmesi.

4. Tüm eski realitelerin büyük ve fevkalâde geniş bir hoggörürlülük içerisinde gerçek yerlerine oturulmaları.

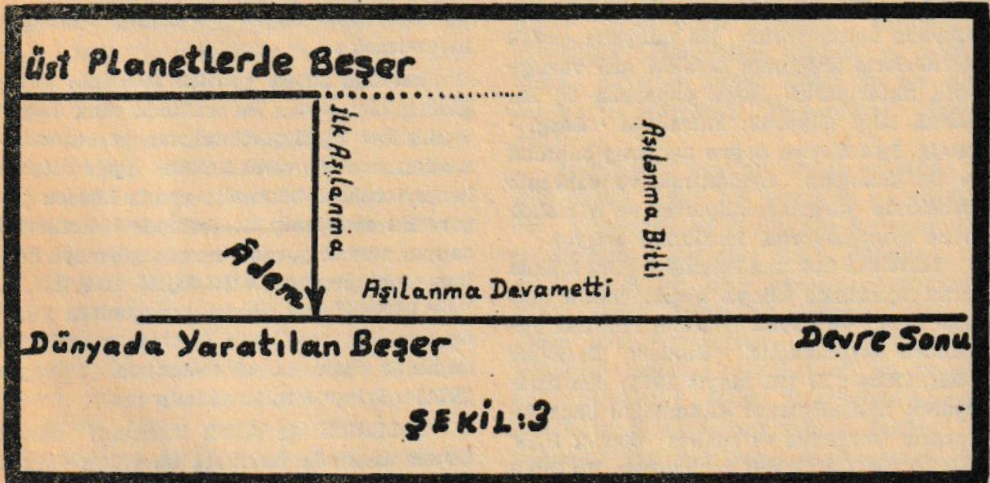
5. Herkesin kendisini diğerleriyle bir görmesi.

Yine aynı planın ifadesine göre, «Bu realite Âdemoğlu için mukadder bir realite değildi.» Yani çok daha önceden hazırlanmış ve dünya beşerinin içinden geçmeğe zorlanacağı bir realite değildir. Bunu da Âdemoğlu kendisi için kendi hazırlamıştır. Dünya gezegeninin ortak karması üzerinde yaşayan beşerin böyle bir devreden geçmesini gerektirmiş görünmektedir. Fakat bu da yine % 100 kesin bir kehânet olarak ileri sürülemez. Zira Âdemoğlunun irade serbestiyeti vardır. Çok değişik bir yaşam bileşkesi ortaya çıkarmak suretiyle bunan tamamen ayrı (iyi ya da kötü) bir realiteyi tekâmülü içerisinde, anlayışına, kâinat kudretleriyle olan irtibat derecesine göre meydana gelecek bir hareket, bir davranış şekli ile alâkalıdır.»

Bugünkü Âdemoğlu'nu endişe içinde

barakan en mühim husus, dünyanın nereye doğru gittiği meselesidir. Ashında Âdemoğlu ızdıraplarını bizzat kendisi yaratmaktadır. Mukadderat ve İcabat'ta belirtildiği gibi, «Bugün insanların büyük ızdıraplarını ve hattâ işkence ile dolu olan hayatlarını hazırlayan âmillerin başında hodganlık duygusu gelmektedir. İnsanlar yalnız kendi nefislerini düşünmekle ve kendi saadetlerini başkalarının gözyaşlarında aramak delâletinde devam etmekle ızdıraplardan hiçbir vakit kurtulamayacaklardır. İnsanın başına gelip çatan hâdiselerin ekseri illetlerini, gene o insanın vaktiyle bilerek veya bilmeyerek kendisinde beslemiş olduğu bazı şiddetli ve candan istekler teşkil eder. İnsanlara neden görmek için göz, işitmek için kulak, düşünmek için beyin ve yapmak için el ve ayak verilmiştir? Eğer insanların hayatlarında geçirecekleri hâdiseler sadece, kendülerinin dışında bir irade veya iradelelerle takdir edilecekse ve insanların, bunları birer kukla gibi körü körüne tâbi olmaktan başka yapacakları iş kalmazsa, o zaman ne bu göze, ne bu kulağa, ne bu beyne, ne de bu el-ayağa lüzum ve zaruret kalırdı...»

Burada aklımıza ister istemez şu soru geliyor: Öyleyse Âdemoğlu dünya gezegeni üzerinde başı boş bu bırakılmıştır? Ve kendisine gelecekte müsbet ve tekâmülü.

nü hızlandırıcı realiteler hazırlaması için (fert fert) nasıl bir tutum içinde bulunmalıdır,

Ademoğlu dünyaya indirildiği günden beri esas olarak iki büyük kanaldan beslenmiş ve yardım görmüştür: 1. Dinler ve ruhsal tebliğat, 2. Ruhsal İdare Mekanizmasının maddî bir kolu olarak dünyadan birkaç plân daha yukarıdaki gezegenler-

den gelen bizden müttekâmil beşerî varlıklar (uzaylılar). Bu yardımların ışığı altında Ademođlunun yapacağı şey ise, idrakli ve bilgili olarak, bir kulağı vicdanının sesinde olduğu halde, dünya sahnesindeki rolünü oynarken nefis murakabesi yapmaktadır. (Daha geniş bilgi için bakınız: Mukadderat ve İcabat, sayfa : 287).

(Devam edecek)

Ölümden Sonra Hayat

N. O. Jacobson
20 TL.

Spiritoloji, parapsikoloji, psişik güçler bilimi, hepsi bilimsel bir yöntem ve harika bir sezgiyle bir araya getirilmiş, birleşik bir **RUH ALANI** içine sokulmuş. Bu tür eserlerin en faydalı ve objektif olanı

Ruh ve Madde — P. K .1157 — İstanbul'dan
Lütfen ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

SOVYET RUSYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

RUHSAL ARAŞTIRMALAR

«230 Sayfa — 20 TL.»

Yayınlandığı zaman bütün dünyada geniş yankılar yapan bu pek ilginç eseri herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir biçimde çevirdik. Aslında bulunmayan açıklamalar ve resimlerle güçlendirdiğimiz bu eseri iyi bir kâğıda bastık. Ruhsal Kültürünüzün artmasında pek önemli bir yer tutacağımıza inanıyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları, P.K. 1157 — İstanbul'dan
ödemeli isteyiniz. Beş ve daha fazla istekler için
% 25 indirim.

Ve Teori...

● Erol ERDOĞMUŞ

Büyük, küçük, orta... statik uzay kavramları bunlar. Dinamik uzay kavramlarıysa ilerlemektir, durmaktır, gerilemektir. Uzay varsa eğer; ilerlenir, durulur, gerilenir içinde; büyüktür, küçüktür, ortadır büyüklüğü.

Sonra, şimdi, önce... zaman kavramları bunlar. Zaman varsa eğer; sonrası vardır, şimdisi vardır, öncesi vardır. Zaman, sınırlı uzay parçalarının birbirlerine göre hareketi; ya da en az birinin hareketi veya hareketsizliğidir diğerlerine nazaran,

İleri varsa, geri varsa, duraklama varsa; sınır da vardır. Sınır varsa eğer, büyüktür, küçük vardır, orta vardır. Çok vardır, az vardır, orta vardır. Sınır varsa eğer; iyi vardır, kötü vardır, orta vardır. Güzel vardır, çirkin vardır, orta vardır. Sınır varsa eğer, doğru vardır, yanlış vardır, belirsiz vardır.

Sınırlıyız biz; uzay-zaman varlığıyız çünkü. Sınırlı olduğumuz için, sınırdan kaçır sonsuza koşarız biz. Küçükten büyüğe, azdan çoğa, önceden sonraya, kötüden iyiye gideriz. Sınırlarımızı pozitif yönde geliştirmemizdir tekâmül etmemiz...

Sınırlının dünyasında tekâmül var, gerileme var, duraklama var. Sınırlının dünyasında üstün tutulanlar var, hor görülenler var, aldanış edilmeyenler var. Oysa gerileme ya da hor görülme, kendi gerçek tekâmül düzeyinin altına inmiş kişiye, bir atılım verir, bir güç verir tekâmül etmesi gelişmesi için. Duraklama ise, tekâmül gücü ya da cehit ve gayret için şarj edilmedir. Bu nedenle tekâmülde ilerleme vardır, tekâmülde kendi özüne kadar gerileme

vardır, tekâmülde şarj edilme vardır.

Sınırlıyız ya biz; yolumuz sınırlıdan sınırsıza, küçükten büyüğe, kötüden iyiye, yanlıştan doğruya, çirkinden güzele yönelebildi ancak ve de öyle olmuştur bu nedenle. Her yeni, her başlangıç ilginizi çekiyor öce; eskiyor sonra gözümüzde, bezginlik veriyor, bıkkınlık veriyor. İlgici çekicilik çekici bir güçtür; elde etmekse doymaktır ona, eskitmektir onu. Bezginlik ve bıkkınlık her defasında ilgi çekici başka yeniliği aramak için şarj edilmektedir. Bilinmeyene karşı itici güç, bilinmeyen duyula düşünüşle davranışla öğrenmesini sağlar kişinin bulunduğu tekâmül düzeyinde ve bezginlik verir ona, bıkkınlık verir. Bu da yeni bir ilgi çekici nesneye ya da konuya iter onu.

Tekâmül, sınırlıdan sınırsıza; sınırsız olan Tanrıya doğrudur. Tanrı sınırsız olduğuna göre, sınırlılar sınırsıza varamayacaklardır asla. Sınırlı sınırlılığına dayansa da, sınırsıza doğru gitmektedir yine; çünkü sınırlılık, sınırsızlıkla kavranır ancak.

Benlik saldırır durur evrene, bilgisizce, kabaca. Evren şekil verir benliğe; bilgidir bu. Evren okulunun sınıflarında öğretim teorik ve pratiktir. Önce düşünce-miz, teorimiz vardır; uygulamız evrene teorimizi. Sonuç olumludur, ya da olumsuzdur. Olumluyu ararız hep. Bıkarız her olumludan, bir teori yaparız hep yeniden. Uygularız evrene, yaşantımıza. Sonuç olumludur, olumsuzdur. Olumluyu arar bıkarız hep. Teori-Pratik; teori-pratik... böylece sürer gider sonsuza dek öğrenimimiz.

Sonsuz küçükte de Tanrı, sonsuz büyükte de Tanrı... Kendine de gitsen Tanrıya gidiyorsun, evrene de gitsen Tanrıya. Çünkü Tanrı sosuz, sınırsız... Herhangi bir yönde yürümek ama Tanrıya gitmemek; sınırlamaz mı bu anlayış Tanrıyı? Sınırsız olduğuna göre Tanrı, her yol Tanrıya çıkar. Benlik, Tanrıya çıkan bütün yollardan kendi tekâmül düzeyine göre bir yol seçebilir de, kendi sınırlılığı sanki uzağındaymış ya da yakınındaymış Tanrınının gibi gelir ona. Oysa Tanrı uzayla, uzaklıkla, yakınlıkla sınırlandırılmaz.

KANDİL GEÇESİ

RUH DOSTLARIMIZDAN :

K A D R İ

Hazanı gören gül, baharın hasretini çeker. İnsan acı çekmezse iyilik ve güzelliğin kıymetini bilmez ki. Bunlar dünyada muhtelif zaman ve safhada vukua gelecek, yetişmek bu şekilde mümkün olacaktır. Her ıstırapı bir sebebe bağlayıp bir maksadla çekildiğini anlayabilmek gerek. Ne saadeti ezeli ne ıstırapı ebedî kabul etmemek, bunların, hakikatı gösterici birer vasıta olduğunu bilmek lâzım.

İyi bir mevkie yaklaşmak temiz bir yürek, özden bir istekle olur. Yalnız muayyen günleri, mukaddes zamanı beklemek değil kalbinin eşref saatini anlamak ne mutludur. Her an içinizde duymağa gayret ettiğiniz Allah sevgisi size doğru yolu gösterir demiştim. Bunu devam ettirmek gerek. İçinde temizlik bulunan bir maddeye gelen pislik arizidir. Derhal durulur, esası kötü olmasın yeter.

İsrar, hakikatı aramak için olursa makbuldür. Mukadderi değiştirmek istercesine kuvvetli bir istek yalnız birinci yolda sağ (Sağlam) bir gidiştir. Felaha, refaha çevrilmiştir; bırakmazsan azmi elden, yolun altındır, gümüştür.

İman nelere kadir değil? Onsuz yaşayan yaşayışının farkında bile değil. Gezdiğin yeri bilmez, gördüğünden hisse almazsan, ne bileğinde kuvvet, ne elinde bir kıymet kalır.

Az yaşa öz bil, çok değil bir bil, iyi bil. Çokluk da kıymet az Az da Huzur ve Haz.

Düşünmeyi bırakma elden... O zaman Ses gelir gönülden öğüt verir sana. Tuttukça bunları, görürsün gideceğin yolları. Bir yerde sabit ol. Düşüncen de öyle olsun.

Güzeli düşün, eline geçmese de renkli olur düşün (Rüya mânâsına gelen Düş).

Dikkat etsene sevinçli uyandığın günlere... Ne gördüdü o gece... Ya bir akar dere, ya bir açık deniz, ya bir ak gök, ya bir ince iz. Bul ara o izi, işte bir gün kurtaracak o sizi. Bunaldığınız zaman.

Yollar he ptemiz olmaz, bazen çamurlu, kara da olur. Orada yitirdiğin kıymetler de bulunur. İnsan içine işlemiş bir şeyi düşürse de ne çıkar. Kaynağı sende... Özünden daha öylelerini çıkartırsın, karaları ağartırsın.

Hüzünlü bir kalbe saldıgın bir ışık, bir gün birden sana da ulaşır parlayarak. Canına can sana derman katar. Bilerek yapılmaz ki bunlar. Ahşkanlık, içten geliş ve sezış gerek.

PSYCHIC NEWS rapor-
törlerinden Anne Dooley,
ciğerleriyle ilgili bir rahat-
sızlığın Brezilyalı Ruhsal
Şifacılar'dan Lourival de
FREITAS tarafından nasıl
iyileştirildiğini anlatmakta-
dır. Bayan Dooley'in bildirdi-
ğine göre, 20 yıldan beri
bu rahatsızlığı çekmekteydi
ve sonunda doktorları ken-
disini tedavi edemeyecekleri-
ni bildirmişlerdi.

Yaşının ilerlemiş olmasın-
dan dolayı bronşitlerinin te-
davisinin mümkün olamıya-
cağın bildirmişlerdi medi-
kal doktorlar. Brezilya, ya
Freitas'a gittiği zaman yap-
tığı ilişkilerden biri med-
yomun ruhsal cerrahide
kullandığı âletleri ince-
lemek olmuştur: adı bıçaklar
makaslar, jilet bıçakları,
büyük su bardakları, dikmiş
iğneleri, pamuk ve de hiç
bir zaman ihmal edemediği
viski şişesi. Bundan sonra
ruhsal cerrah için Freitas'
ın önüne oturduğu zaman,
Freitas ağzını muayene et-
tikten sonra bademcikleri-
nin alınması gerektiğini bil-
dirmiş. Anne Dooley dilini
güçlülükle oynatabiliyordu.
Freitas, bayan Dooley'in di-
lini bir kaşıkla bastırarak
iki dakika içinde bir makas
yardımıyla bademcikleri a-
lıverdi ve hiç bir acı duyul-
madı. Bundan hemen sonra
akciğer borularından siyah
bir parçanın çıkarılmasın-
dan sonra bronşların tama-
men temizlenmiş olduğunu
bildirdi.

Ağızda gerçekleştiren
ameliyattan sonra Frei tas
bir jilet parçasıyla bayan
Dooley'in sırtından da bir

Ruhsal Cerrah

parça almıştır. Medyomun
bildirdiğine göre rahatsızlı-
ğın sebebinin meydana geti-
ren bakterilerin toplanma
yeri burada bulunuyordu.
Bütün bu operasyonlar sı-
rasında biraz telaşlı ve he-
yecanlı, hattâ sınırlı olan
Freitas'ın işi bittikten sonra
sakinleştiği, operasyonları
izleyen gazeteciler tarafın-
dan ifade edilmektedir.

Ameliyatlar sırasında hiç
bir acı ve rahatsızlık duy-
mayan Anne Dooley, ameli-
yatlar bittikten sonra ra-
hatladığını, makasın parça-
layarak kopardığı deri par-
çalarını tükürmek zorunda
kaldığını, Freitas'ın yanın-
dan ayrıldıktan sonra bir
antibiyotik aldığını ve 24
saat sonra da ilk olarak
rahatça bir çay içebildiğini
belirtmiştir. Hattâ 10 yıl-
dan beri ilk olarak, Freitas'
ın ameliyatından sonra, ra-
hat bir nefes alabildiğini
söylemiştir.

İngiltere'ye döndükten
sonra aile doktoru kendisi-
nin iyileşmiş olduğunu gör-
mekten dolayı son derece
şaşırmıştı. Derhal röntgen
için bir göğüs kliniğine gön-
dermiş, oradan getirdiği ra-
porda da ciğerlerin son de-
rece normal olduğu belirti-
liyordu.

Brezilya'da kendi medikal
tedavileri yanı sıra ruhsal
tedaviden yararlanan dok-
torlar da bulunmaktadır.
Brezilya'da bulunduğu sıra-
da böyle doktorlardan bir-
kaçıyla konuşan Anne Doo-
ley'e bunlardan birisi şunla-
rı söylemiştir: «Benim me-
dikal meslektaşlarım iste-
diklerini söyleyebilirler.
Ruhsal cerrahinin meşrulu-
ğu hakkında benim şahsen
bir şüphem bulunmamakta-
dır. Fantastik hattâ insana
ürperti verici bir fenomen
Bunun nereden geldiğini,
kökeninin nerelere dayand-
ığını bilemiyorum. Sadece

Dostum Freitas'ın birçok ruhsal operasyonlarını izlemiş olduğumu söyleyebilirim. Ve bunlar tüm mesleki hayatımın en ilginç izlenimleri olmuşlardır.» Ayrıca bütün bu operasyonlar sırasında Freitas'ın bıçak ve makas gibi çok basit araçlar kullandığını, bunları sterilize etmediğini ve hastaların hiç acı duymadıklarını da sözlerine ilâve etmiştir. Bundan başka,

celerine başlamadan almayı ihmal etmediği viski üzerinde durmuştur. İçin enteresan tarafı, Freitas celseleri sırasında bol bol içtiği viski ile normal olarak çalıştığı halde, celse dışında bir bardak şarap içse, son derece rahatsızlanmaktadır. (Psychic News'dan)

KAZADA ÖLECEĞİNİ GÖRMÜŞTÜM

1955'te küçük bir dükkan işlettiğim sıralarda karımdan ayrılmıştım. Küçük oğlum Bob onunla birlikte oturuyordu. Büyük oğlum Jim ise hava kuvvetlerinde teğmendiydi. Okinawa'da gördüğü uçuş kursundan sonra 1955 de pilot olmuştu.

28 Nisan 1955 günü akşamı kadar huzursuz hissettim kendimi ve daima Jim'i düşünüyordum. Kuvvetle tahmin ediyordum ki, hery nasılsa bir tehlike içinde bulunuyordu. O gece her zamankinden daha erken yatağa yattım. Birkaç saat sonra rüyamda bir uçak görmeye başladım. Sonra Jim'in haykırışları de-

rinden geliyordu: «İmdat baba imdat. Göremiyorum.»

Rüyamda kendimi Jim'in pilotu olduğu B-29 uçağının üzerinde görüyordum. Jim'le birlikte uçuyordum. Az ilerimizde koskocaman, parlak bir dağ yükseliyordu. Jim'e uçağı sola uçurmasını söyledim, aksi taktirde ilerideki dağa çarpacaktık. Fakat Jim hâlâ, «Yardım et baba. Göremiyorum» diye bağırıp duruyordu. Çok geçmeden de oianlar oldu. Korkunç bir patlamayı ben de uykudan uyandım.

Yatakta doğrulup, mutfaaktaki şöbenin patlamış olacağını düşündüm, fakat ne geçer... Yatağın kenarına oturup bir sigara yakttım. Böyle bir rüyadan sonra tekrar yastığa başımı koyabilmem imkânsızdı. Bu nu biliyordum. Nihayet kalktım, giyindim ve dükkâna gittim. Daha sabah olmamıştı. Bazı siparişleri hazırlamaya koyuldum. Bir yandan da radyonun bir an evvel açılmasını ve hazırların okunmasını istiyordum. Neyse, yedi haberlerinde herhangi bir uçak kazası olup olmadığını dinlemek üzere radyoyu çevirdim. Evet, spikerin ilk verdiği haber Okinawa'da bir uçak kazasıydı. Bir B-29 uçağının pilotuyla birlikte dokuz mürettebatının öldüklerini bildiriyordu.

Düşen uçağın Jim'in uçağı olduğuna emindim. Derhal karımın arkadaşlarından bayan Smith'e telefon ederek durumu anlattım, fakat kahvaltı hazırlığıyla (Devamı sayfa 33'de)

Freitas

yaraların çoğu 25 saat gibi kısa bir süre içinde iyileşiyordu. Bu doktorun hanımına da Freitas başarılı bir sinus ameliyatı uygulamıştır. Bazan tedavi olmak için kapısının önünde uzun kuyruklar teşkil eden insanların hiç birinden para almamaktadır.

Freitas'ın medyomluğunu ve ruhsal operasyonlarını taktir edenler arasında Brezilya'nın ruhsal araştırmacılarından Dr. Calvacanti Baderia'da bulunmaktadır. An ne Dooley'e verdiği beyanatta, Dr. Baderia, «Freitas'ın çalışmalarını diğer bütün ruhsal cerrah ve şifacı med yomlardan daha başkadır.» demektedir.

Freitas'ın çalışmalarını taktir eden diğer bir araştırmacı da New York'lu nörolog Dr. Andrija Puharich'dir. Bu doktor Freitas'ın gerçekleştirdiği ruhsal operasyonlarından başka, cel-

M E V L Â N A

O Bir Tanrı Aşığdır!

● İsmail Hüsrev TÖKİN

Büyük Alman düşünürü K. Jaspers, bir eserinde bugünkü insanın durumunu anlatırken: «Sanki yer ayaklarımızın altın da kaymaktadır» diyor. Düşünen insan için hiç bir yerde tutamak görmüyor. Üstünde yaşadığımız zeminin devamlı depremlerle çatlaklar verdiğini söylüyor. Gerçekten bugün güvensiz bir dünyada yaşıyoruz. Savaşlar, ihtilâller, yeni yeni tehdit silâhları, her gün yeni yeni korkular, yaşanmanın huzurunu bozmaktadır. Ama her zaman bu böyleydi. Bütün geçmiş çağlarda insan, güvensizlik içindeydi. Her çağda korku ve güvensizlik kalpleri sıkıydı. İnsanlık, yaşadığı topraklar üzerinde hiç bir zaman mutluluk bulamadı. Filhakika saadeti elde etmek için daima çabaladı. Dış dünyasını imar etti; aklı bilgilerini çoğalttı. Bugün hayran olduğumuz büyük teknik ve organizasyon başarılarının insanı, ruhi saadete götürdüğünü kim iddia edebilir? Hindistan'ın eski cumhurbaşkanı büyük filozof Radhakrishnan'ın dediği gibi: «Zamanımızda eksik olan ruh'tur. Bedenimizin işleri yolunda gidiyor. Fakat, ruh kötürümlüğünden muzdaribiz». Bugünün insanı, dünya nimetlerinin bolluğu içinde mânevî fakr'a düştü. Eski çağlarda insanlık maddiyet inkâr ettiği için perişan ve sefilidi. Bugün ise, mânevî olanı reddettiğimizden dolayı ruh yoksulluğu içindeyiz. Eskiden de, bugün de ıstırapımızın kaynağı, tek taraflılıktır.

Bugün ilmi ve teknik ilerleme sayesinde umumî maddî istihlal, umumî maddî rahatlık ve sağlık eski çağlarla kıyaslanamayacak derecelerde inkişaf etmiş olduğu halde, insan ruhu, selâmete, güvence ve huzura kavuşmuş değildir. Bugün tehlikeler yalnız dış dünyamızı tehdit etmekle kalmıyor, iç dünyamızın da dayanakları

yakılmaktadır. Ruh kötürümlüğü bu yıkılıştan gelmektedir. Buna, değerler buhranı diyoruz. İnandığımız, iç hayatımızı düzenleyen bütün değerler çözülmektedir. Büyük Alman düşünürü Nietzsche, bunu daha geçen yüzyılın başında haber vermişti. Yine Jaspers bir yerde çağımızın vasfını, dünyanın tanrısızlaşmasında, gönüllerin çöleşmesinde, faziletlerin kaybolmasında buluyor. «Bugün ahlâk değerleri, madde değerleri olmuştur» diyor.

Madde değerlerinin bütün çağımıza hâkin oluşu, maddenin arkasında bulunan ebedî değerlerden bizi uzaklaştırmaktadır. Halbuki ıstıraplarımız bu değerlerin kucağında dinmekteydi. Şimdi insanlık bundan mahrum kalmaktadır.

Her gün değişen, yeni ıstıraplar getiren bu dünyayı gerçek varlık saydığımız müddetçe güvensizliklerden, korkulardan kendimizi hiç bir zaman kurtaramıyacağız. Dış tehlikelere rağmen mutluluk, selâmet, necat, ancak gönül limanına sığındığımız zaman tahakkuk edecektir. Bu limanın hinterlandı, mutlak sükün ve saadet içinde bulunan gerçek varlık dünyasıdır.

Mutluluk tek başına, dünya nimetlerinde değildir. Öyle olsaydı, Heraklitos'un dediği gibi: «Zenginlik bir samanlıkta beslenen öküzlerimizden saadeti insanın saadetli arasında fark kalmazdı». Gerçek mutluluğu kendi içimizdeki sâkin ve râkit mânevî limana, ıstıraplı zamanlarımızda sığınmakta bulacağız. İşte. Hazreti Mevlâna, pek az kimseye nasibolan bir açıklıkla bize bu limanın yolunu gösterdi. Yaşadığımız buhranlı çağda böyle bir liman arayanlar için Mevlâna, bize en iyi ışık tutan mânevî bir önder olacaktır.

Hazreti Mevlâna bize ne öğretti? O da gelmiş geçmiş bütün büyük ârifler gibi

konuştu. Bize hakikâtin, gerçek varlığın nerede olduğunu gösterdi. Neye gönül bağlanması lazım geldiğini öğretti.

O'na «Âşık» dediler. Gerçekten O, bir Tanrı âşığı idi. Fakat, yalnız o da değildi. Kendisini O'nun aşkında yok etmişti. Öyle bir olgunluk makamına gelmişti ki, orada O'nun âşıklığı ile aşkı ve mâşuku arasında fark kalmamıştı. O'na: «Filozof» dediler. O, gerçekten tasavvuf felsefesini ebedi bir dil ile ve en veziz sözlerle bize nakletti. Fakat felsefe sistemi kurmadı. Filozof olamazdı. Çünkü filozof, kâinatın sırlarına akıl ölçüleriyle çözmeye yeltenmektir. Sofi ise, aklın bu yoldaki aczini bilir; sırlara gönül yolundan gider. Onun için Mevlâna, aşk yolunda aklın ayakları kırılır, diyor. Ona şair dediler. Hakikâten O, vecd ve istiğrak halinde dünya edebiyatının en eşsiz örneklerini verdi. Fakat o, şairden de öte bir varlıktı. Şiir o'nda, Tanrı zevkini dile getirmek için bir vasıtaydı.

Mevlâna, bir mukakkik'ti. Bir tahkik ehliydi. Yani, ruhunu Tanrı varlığında tahkik ettiren, yahut gönlünde Tanrı zevkini realize eden bir Tanrı eşi idi.

Mevlâna, Tanrısal vuslatı zevketmiş, yani içinde yaşadığımız üç buutlu âlemin arkasında gizli bulunan hakikâti sezmiş bir ârif olmak sıfatıyla şu dünya hakkındaki düşüncelerimizi değiştirmek suretiyle bizi irşad'a başlıyor. Mesnevi'sinde diyor ki: «Bu âlem bir rüyadır, zannına kapılma sen. Hakikâtte yok olan şu cihan var gibi görünmekte. Hakikâtte var olan cihan ise adamakıllı gizlenmekte. Rüzgâr esti mi toz toprak görünür, uçup savrulur. Rüzgâr görünmez. Toz toprak kendisini gösterir, rüzgâra perde olur».

Bizler, gözleri bağlı yaratıklarız. Gizlide olanı görmekten mahrumuz. Yalnız tozu toprağı, yani dünyanın olaylarını görüyoruz. Onları gerçek zannediyoruz. Halbuki tozu toprağı birbirine katan yani birbirini kovalayan, gelip geçen olayları meydana getiren kudret gizlidir. Bu kudreti beş duyumuzla ve aklımızla görüp bilemediğimiz için olayları gerçek sanıyoruz. Hayatı bu olaylardan ibaret zannediyoruz. Devamlı değişmede olan, doğup ölen, var-

lığında kalıcılığı, şeklini değiştirmeden devamlılığı olmayan bir âlem, gerçek olamaz. Gerçek olan, dâim ve bâkî olandır. Varlığında değişmeye uğramayıdır. Doğmayan, doğurmayan, ölmeyendir. Onun için dünya, denizin köpükleri gibidir. Toz ve topraktır. O ise, denizin ve gizli rüzgârın kendisi gibidir. Onun için rüya gibi geçici olan bu dünyada fânî, sonsuz olan da bâkî dünya denilmiştir. Bâkî dünya demek de doğru olmayacaktır. Bâkî olan zamansız ve mekânsız olduğu için dünyalıktan da münezzehtir. Bunu söz gelişi kullanıyoruz. Yaşadığımız dünya sınırlıdır. Bâkî olan âlem sınırsızdır. Orada başlangıç ve son yoktur.

Hazreti Mevlâna bunu şöyle dile getiriyor: «Haddi hududu olmayan yanında mahdut olan şey yok demektir. Tanrıdan başka her şey geçicidir. Bu yokluk, yüze perdedir. O, leğenin altında gizli ışığa gazer. Hülâsa, bu ten başı, o başa perdedir». Bizim bu geçici dünya karşısındaki gafletimizi yine Mevlâna şöyle anlatıyor: «Denizi gören göz başka, köpüğü gören göz başka. Köpüğü bırak da denizin gözü ile bak sen. Köpükler denizden meydana gelir. Onları deniz harekete getirir. Fakat sen, ne şaşılacak şey köpüğü görüyorsun da denizi görmüyorsun. Biz gemilere benzeriz. Aydın denizin içindeyiz de gözlerimiz görmüyor. Birbirimize çarpıyoruz».

Biz, bu köpüklere, yani dünyaya gönül bağlıyoruz. Bunlar ise fânî olduğu için geçip giderken bizde ıstırap ve kaygı turtuları bırakıyor. Her şey kum gibi elimizden kayıp gidiyor ve bunun için de elem çekiyoruz. Mevlâna diyor ki: «Güneşin zıyası duvara vurdu. Duvar, kendinden olmayan bir parlaklık, bir ziya elde etti. Ey temiz ve saf kişi, neden bir kerpiçe gönül veriyorsun? Ebedî olan aslı ara».

Çamurda, kerpiçte mutluluk arayan daima aldanacak ve kösteklenecektir. Halbuki asla dönersek mutlak saadetin, mutlak olan varlığın sevgisini zevk ederiz. İstırap dünyasını aşarız.

İçinde yaşadığımız dünyada çokluk, haddi ve hududu olmayan âlemde ise birlik hüküm sürer. Çokluk, birliği gizleyen

● Lütfen Sayfayı çeviriniz.

bir demir perde gibidir. Mevlâna'yı dinleyelim: «Deniz birdir. Eşi ve ortağı yoktur. İncisi, balığı da dalgasından başka bir şey değildir. Ona eş ve ortak olsun, buna imkân yoktur. Denizde ikilik ve ıstırap yoktur. Fakat, şaşya ne söylüyeyim? hiç. O, birlik, vasıf ve hal bakımındandır. Fakat söz meydana ancak ikilik gelebilir. Çokluk ve fazlalık eserdir. «Zat» da değil. «Zat» da ne artma vardır, ne de eksilme. Tanrı, âlemi yaratmakla çoğalmadı, artmadı. Zaten önce olmayan şimdi olmuş değildir ki. Fakat halkın yaratılması ile eser çoğaldı, arttı. Yalnız bu iki artışın arasında hayli fark var. Eserin artışı, «O» nun zuhurudur. Bu suretle sıfatlan ve işi zâhır olur ve görünür».

Köplük denizden, çokluk «bir» den geliyorsa, âlemler O'nun zuhuru demektir. Yani biz Tanrıdanız, O'nun âdeta çocuklarıyız. O, âlemlerle zuhur ediyor. Fakat zuhuru ile gizleniyor. Mevlâna diyor ki: «O, gizli bir define idi. Pek dolu olduğundan yarıldı. Kendisini izhar etti. Baştan ayağa kadar sen Hak'sın. Ey bihaber. sen kendinden başka neyi arıyorsun? «O», hakikatte sensin. Fakat sonunda hakiki varlığı anlayıp terkedeceğin bu mevhum senin «O» değildir ha. Bu sonraki varlığın, seni evvelki ve hakiki varlığa ulaştırmak, böyle bir varlık olduğunu bildirmek için gelmiş, asılsız bir varlıktır. Senin senliğinden başka bir sen gizlidir. Bu varlıkla var olup kendini gören kişiye kurban olayım».

Mevlâna'nın bu nevi sözlerinden kendisinin panteist bir görüşte olduğu hakkındaki pek yayılmış bir kanaat vardır. Evvelâ, vahdeti vücüt panteizm değildir. Çünkü panteizm, felsefi bakımdan alırsak, tabiat ile onda gizli cevherin, dinî panteizm ise, Tanrı ile kâinatın birliğini, ayniyetini iddia eder. Her iki şekliyle de panteizm, birbirine eşit ve birbirine irca olunamayan, yan yana veyahut iç içe iki müstakil realite (gerçek) kabul eder. Halbuki, İslâm tasavvufu ve onun en büyük mümessillerinden olan Mevlâna, var olanın yanında ikinci bir varlığı reddeder. İkinci bir varlığın mevcudiyetini, Tanrıya ortak sayar. Panteizm'de Tanrı, kâinat ile tahdit edilmiş olmaktadır. İslâm

tasavvufunda panteizm değil, belki theopanisme aramak mümkündür. Yani, âlemler Tanrıdandır. Âlemlerin varlıkları izafidir; ancak mutlak olan vardır.

Kâinat aynı zamanda Tanrının kendisi olsaydı, mütehavvil olan bu âlemler gibi Tanrı da değişmelere tâbi olurdu. Değişen bir hakikât ise hiç bir zaman mutlak olmaz. Binaenaleyh Tanrılık vasfını kaybeder. Onun için hazreti Mevlâna, yukarıdaki sözlerinde kendisini veya kâinatı Tanrının kendisi sayan, her görünen varlığa Tanrı diyen kimselere de cevap vermiş oluyor. Bunu yine Mesnevi'nin başka bir yerinde şöyle ifade ediyor: «Her şey Hak demek ahmaklıktır. Fakat her şey bâtıl diyen de şakıdır. Ey sevgillinin gölgesini sevgillinin kendisi sanan, ey senelerce kendisini gömleğinden ayırd edemiyen biçare» diyor.

Mevlâna'da gaye, bir olmak, biri bulmak, biri bilmek değildir. O, yolun sonunu bitmekte. yok olmakta görür. Tanrı vuslatına kavuşarak sevgilide yok olmak, ârifin hedefidir. Bu vuslat, şu görünen fânî bedenimizin bir birleşmesi mânasında değildir. İçimizde cereyan eden bir ruh hâlidir. Gerçek ârif, hayal varlığından yok olup mutlakta bâki olmanın yahut mutlakta yok olmanın iştihakı içindedir. Vuslat, iştihak çeken ile çekilen arasında bir kaynaşmadır. Bu halde ortada ikilik vardır. Halbuki ârif, vuslattan da fânî olunca, külliye ruhta yok olur. İkilik ortadan kalkar. Mevlâna, âşık ârifin sen gayesini şöyle anlatıyor: «Demir demirdir ama, ateş rengine girmiş o renge boyanmıştır. Demirin rengi, ateşin renginde mahvolmuştur. Sükût eder gibi görünmekle beraber ateş olduğundan da dem vurmaktadır. Biri küpe düşse de sen ona kalk desen, neşesinden beni kınama, küp «benim» der. «O», ben küp'üm demek ben Hakkım demektir».

Sevgilide yok oluşun nasıl bir ruh hâli olduğunu tarife imkân yok. Bu hâl, söze gelmiyor. Zaman ve mekân bitince sırt başlıyor. Bu sırrı ancak bunu tadan zevk ediyor. Gerçek saadet, bu sırda gizli; Son söz olarak Mevlâna diyor ki: «Bu bahisler, buraya kadar söylenebilir. Bundan sonra ne

zuhura gelirse, gizlenmesi lâzımdır. Söy-
lersek faydasız. Yüzbinlerce ceht etsek de
anlatmaya çalışsam da yine açığa çıkmaz.
At ve özengi deniz kıyısına kadar gider.
Ondan sonra tahtadan bir at gerek».

Bizim de sözlerimiz burada sona eriyor.
Sahte, aldatıcı mutluluklar ölümlü hayat,
ıstırapın kendisidir. Gerçek mutluluğu, an-
cak Tanrı vuslatında arayan, necata (kur-
tuluşa) kavuşacaktır.

KURTULUŞ

Neden bu yılgınlık, bu ümitsizlik?
Ölüme bu özlem neden ki, Dostum?
Haklısın, kalleştir dünyalı insan
Dünyalıyla dost olunmaz, haklısın!
Fakat, anlaşılan Dünya Okulu
Senin de meçhulün ölümsüzlüğün!..

Şu dünyaya doğuşumuz ne ilktir ve ne de son,
Keza öbür dünyaya da doğuşumuz son değil.
Yüzyıllardır gele-gide geçtik yüzlerce sınıf
Yaklaştık sonlarına, çağ kapanmak üzere.
Asıl özlem duyulacak son bitiriş, son gidiş
Dünya üstü bir dünyaya doğabilmek önemli..

Ölüm, madalyonun diğer yüzüdür
Kurtuluş, ölümden bambaşka kavram
Bir kerre var olmuş, yaratılmışız
«Yok olmak» nedir ki, çabası olsun!..

İstıraptan, imkiden kurtulmak
«Kurtuluş Vaktini» aşabilmekte
İster özellikle aş bu zamanı
İstersen umumun vaktini bekle!..

Yılgınlık, bir büyük yenilgi Dostum
Neden umutsuzluk yenilgin olsun?
Flaş parlayınca duyulan elem
Egoya bağlanıp burda kalmaktır!..

MEHMET SANCAR

Belirsizlik Sorunu VE S İ B E R N E T İ K

● Ali İRTEM

Uluslararası Sibernetik
Kuruluşu Türkiye ve Orta
Doğu Temsilcisi

Geleceğimiz belirli midir, Geleceğimizi bilebilir miyiz? Bu sorunlar, insanları daha yaradılışlarının ilk gününden başlayarak meşgul etmiştir. Ancak, bu sorulara, Galile ve Newton zamanına kadar; hep olumsuz cevap verilmiştir. Yani, bilimde görülen büyük başarılar gerçekleşinceye kadar insanlar geleceğimizin ve dünyada olacaklarının hep kendilerinden üstün (Tanrılar) veya (tek Tanrı) tarafından idare edildiği kanısında idiler. Ve bu (Tanrı) veya (Tanrıların) kendi arzularına uygun kaharlar alması için Tanrılara (Dua) edilir, (adaklar) adanır, koyunlar kesilir ve bazen o şehrin en güzel kızları bu uğurda kurban edilerek öldürüldü.

17. ve 18 inci yüz yıllarda bilimdeki gelişmeler (Doğa'da olacakları önceden hesap etmek kabil olduğu inancını doğurdu. Bu pek büyük bir değişiklik idi. (Evrin) i artık Tanrılar kendi keyiflerine göre idare etmiyorlardı. (Doğa yasaları) değişmezdi ve kesin idi, ve insanlar bu (Doğa yasalarını) tamamiyle öğrenecek olurlarsa dünyada olacakları da, çok büyük bir kesinlikle; önceden bilmek ve söylemek olanağına sahip idiler. Yani artık (Tanrılara) iş kalmamış gibi görünüyordu. Onlar belki önceden bir nizam, bir düzen kurmuşlardı, ama bir daha bu düzeni değiştiremiyorlardı. İnsanın geleceği alnında yazılı idi ve değişmez idi.

Bu durum İslâm felsefesinde (Tevekkül) zihniyetini doğurmuştur. İnsan iradesi

artık söz konusu değildir. Eğer her şey doğa yasalarına göre oluyorsa (İnsan iradesi) diye bir şey yoktu, bu bizim kendimizi aldatmamızdan ibaretti.

Bu düşünce tarzına göre insanların yaptıklarından dolayı cezalandırılması da (Saçma) bir hareket idi. Çünkü o insan esasen yaptığından başka bir türlüünü yapmak olanağına sahip değildi. Onun hareket ettiği gibi hareket etmesi daha dünyanın ilk yaratıldığı günde belirlenmişti. İşte doğa'da (belirlilik) ilkesi insanların bu sonuca götürüyordu. Bu sonuç bazı düşünürlere aykırı gelmekte idi. İslâm felsefesinde de (ALLAH) iradesini bildiren (irade-i külliye) ile insanların arzularını ifade eden (İrade-i cüz'iyeye) arasındaki bağlantı bir çok taraftan tartışmaya yol açmıştı ve açması da zorunlu idi..

Ancak bu yüz yılın başlarından beri bilimde büyük yeni devrimler oldu. (Einstein) gerçeklerin (Görelilik) olduğunu biliyordu. Planck, Heisenberg, Schrödinger gibi büyük fizik bilginleri doğada (Belirlilik) olmadığını ancak istatistiksel yasaların geçerli bulunduğu (yani, güneş hergün doğudan doğuyor diye günün birinde batıdan doğmasının olanak dışı olamayacağını) ileri sürdüler. Şimdi artık doğadaki yasalar da kesin değildi. Bilim evrende tekrar kabil olan olaylarla meşgul idi, yani aynı etkenlerin aynı sonuçları doğurması veya daha doğru bir deyim ile aynı etkenleri hiç bir vakit bir araya getirmek kabil olma-

dığına göre birbirine benzer etkenlerin birbirine benzer sonuçlar doğurması doğa yasaları icabı idi ve bilim ancak bu türdeki olaylarla uğraşmalı idi. Yani bilim, tekrarı kabil olayları araştırmalı ve bunun dışını bilim dışı ilân etmeli idi. Ve nitekim öyle oldu. Ve parapsişik olaylar bilim dışı (aynı etkenlerin daima aynı sonuçları doğurması kabil olmadığı için) ilân edildi.

Şimdi, bendenizin uğraşısı parapsişik olayları da (bilim çerçevesi) içine sokmaktan ibarettir.

Fakat önce büsbütün başka bir soruna geçmek istiyorum.

SİBERNETİK NEDİR?

Evrenin o uçsuz bucaksız kaosu içinde ilk madde ve enerji parçacıkları oluşmaya başladığı zaman (yani doğada ilk istatistiksel (yasalaşma) ve (Dengeleme) görüldüğü zaman) sibernetikte başlamış bulunuyordu.

Ancak sibernetiğin insan dediğimiz yaratığın kafasında ilk kez bilinçleşmesi olayı çok yenidir. Bunun tarihini izlemek istersek 1848-1943 arası Amerikasına gitmemiz icabedecektir. Yani, sibernetik Amerika'da doğmuştur ve sibernetiğin babası Amerikalı müsevi matematikçi Norbert Wiener'dir. Bendeniz Wiener ile bir çok kez muhaberede bulundum. Ve sibernetik ile ilk orijinal travaylarımı kendisine gönderdim, kendisinden takdir gördüm.

Peki, (Sibernetik'e bu anı ilgi nereden geliyor? Acaba bundan evvelki yaşadığımızda olduğu gibi bundan sonra da (Sibernetiksiz) yaşayamaz mıyız? Hayır, yaşayamayız.. Çünkü bugün çağımızın (sibernetik) çağı olduğu söylenmekle bu yeni (Disiplin) in (insan üstü) bir takım yaratıklar meydana getireceği ileri sürülmektedir. Bazı yazarlar bu konuyu gayet korkunç ve insanlar için gerçek bir felâket olarak nitelendirmekte ve yine bazı düşüncüler insanların içine girdiği (çıkılmazdan) ancak sibernetik sayesinde kurtulunabileceğini iddia etmektedirler.

Bu yeni disiplin bütün bilgi dallarına, tekniğin bütün türlerine el atmakta matematikçiler, fizikçiler, mühendisler, biyologlar, doktorlar, iktisatçılar, hukukçular,

filozoflar sibernetik ile ilgilenmek zorunluluğunu duymaktadırlar.

Tabii bütün dünyada bu konu ile ilgilenenler arasında şüphe yok ki (Metapsişikçiler) de bulunmaktadırlar. Bu ilginin nelere dayandığını ve bizi nerelere götürebileceğini biraz sonra açıklamaya çalışacağız.

Sibernetik Wiener tarafından (İnsanlar da ve makinelerin kontrolü ve muhabere) olarak tanımlanmıştır. Ancak sibernetiğin Wiener tarafından yapılan bu tarifi hiç bir vakit yeterli görülmemiş Wiener kendisini de hayatının sonlarına doğru Sibernetiğin (canlı bir varlık olarak) kendi evrimini ve tarifini değiştireceği inancını beslediğini söylemiştir.

Aslını ararsanız sibernetik çok geniş bir anlamda bir (Makineler) bilgisidir. Sosyolojik, biyolojik, elektronik ve (Metapsişik) makinelerin bilimi!...

Bu tür makinelerle aranılan (şart) bu makinelerin (kendî dengesini koruyabilmesi) peşinde koşmalarıdır. Bu nedenle öneğin canlı bir varlık olarak Devletler (Elektronik beyinler) (Şirketler) (Arı toplulukları) (Cinler) (Periler) (Ruhlar) (Ticarî şirketler) hep sibernetik anlamının içine girmektedirler. Çünkü sibernetik makinelerin (maddesel) olmasına lüzum yoktur. Bilindiği gibi madde fiziksel bilimlerin metod konusudur. Halbuki :

Sibernetiğin ortaya koyduğu mevzular fizikten müstakil geçerlidir.

Canlı varlık denklemleri :

Şimdi bağışlayacağınızı ümit ederek, sizlere bazı matematik açıklamalarda bulunacağım: Büyük sibernetikçi profesör doktor Ashby'ye göre sibernetik yönünden bir canlı varlık demek gözönünde tutulan $X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ bağımsız değişkenlerini ihtiva eden bir (X) sisteminde (Dış âlemin) Y_1, Y_2, Y_3 etkenleri karşısında söz konusu $X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ bağımsız değişkenlerinin (belirli bir denge) (belirli lîmit) ler içinde tutulabilmesi demektir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi bu canlı varlık bir (insan) (bir makine) (bir devlet) (bir şirket) veya (bir peri) veya (bir

● Lütfen Sayfayı çeviriniz.

metapisisik varlık) olabilir. Şimdi biz (X) ler ve (Y) ler arasında (doğrusal bir bağlantı) kabul edecek olursak, örneğin (4 bağımsız değişkenli bir canlı varlığı) matematik yünden aşağıdaki şekilde ifade edebiliriz :

$$Y_1 = a_{21} x_2 + a_{12} x_2 + a_{13} x_3 + a_{14} x_4$$

$$Y_2 = a_{21} x_1 + a_{22} x_2 + a_{23} x_3 + a_{24} x_4$$

$$Y_3 = a_{31} x_1 + a_{32} x_2 + a_{33} x_3 + a_{34} x_4$$

$$Y_4 = a_{41} x_1 + a_{42} x_2 + a_{43} x_3 + a_{44} x_4$$

Bir kaba örnek olsun diye (X) ler için insan vücudundan birer misal vermek icap ederse :

X_1 = Vücut ısısı

X_2 = Kalbin atışı

X_3 = Kanda şeker miktarı

X_4 = Kanın vücutta dolaşma sür'ati
alabileceğimiz gibi maddesel bir yapıya sahip bulunmayan metapisisik varlık olarak (Melekler) de işte

X_1 = Belirli bir haberin medyoma iletilmesi

X_2 = Medyomdan tekrar geri götürülmesi

X_3 = Uzayda dolaşma hızı

X_4 = Metapisisik araştırmalar esnasında (Varlık) (Canlı varlık) ve (plân) terimleri çok kez birbirini yerine kullanıldığını gördüm. Ancak bendeniz burada bu terimlerden (canlı varlık) terimini tercihan kullanacağım

A) Ancak gözden uzak tutulmaması gereken noktalardan biri gerçekte canlı varlıklarla (dengede) tutulması gereken (bağımsız değişkenliklerin) yani (X) lerin sayısının İden çok fazla —âdeta son-suza yakın— olduğudur.

B) Diğer bir nokta da yukarıda sözünü ettiğimiz bağlantıların gerçekte hiç te (doğrusal) bir bağlantı olmadığı, bil'akis (çok karışık) birer fonksiyon olduğudur.

Şimdi biz matematik yünden (maddesel olmayan canlı varlıkları) (Metapisisik bir canlı varlık) dedebiliriz.

Eğer bir canlı varlık kendi dengesini koruyamazsa ne olur acaba?

Bu takdirde bu (Canlı varlık) kendi (karakterini) kaybetmiş, yitirmiş olur. Yani ya ölür ya da başka bir canlı varlık türü olarak yaşantısınca devam edebilir. Yani (canlı varlık türü) demek belirli (bir matematik) bağlantı demektir. Eğer bu (matematik bağlantı) türü değişecek olursa, o canlı varlık ta kendi karakterini kaybetmiş olur. Fakat yine tekrar edelim, canlı varlığın maddesel olmasına lüzum yoktur, enerjiden de imâl edilmiş bulunabilir.

SONUÇ : Şimdi maddesel olan veya olmayan böyle matematiksel formül ile karakteri çizilen canlı varlıkların (hayat hikâyesi) (hayat çizgisi) daha önceden belirli midir, Belirli olabilir mi?

Konuşmanın başlangıcında fiziksel evren bile bu yüz yılın başından beri bir kesin belirlilikten vaz geçilmiş bulunduğunu anlatmaya çalıştım. Bu nedenle bir canlı varlığın geleceğinin kesinlikle bilinmesine imkân olmadığını, katıyette ifade eder. Canlı varlıklar —maddesel olsun veya metapisisik bulunsun— daima kendi dış âlemlerinin etkileri altında bulunduğundan bunların geleceğinin tam olarak bilinmesine imkân —bugünkü bilgi sistemine göre— yoktur. Bu cümleden olarak medyomların verdiği bilgiler ancak yarı yarıya gerçekte taşımadıklarıdır. Şu kadar varki madde âlemdaki yaşantımızda, fizik âlemdaki kaba kanunlara uyarak ilerisi hakkında «doğruya yakın» tahminlerde bulunulmasına mukabil, gerek maddeden yapılmış bulunsun gerekse metapisisik (maddesel olmayan) canlı varlıklar bulunsun geleceğleri hakkında kat'i bir şey söylemeye imkân yoktur. Ancak doğruya yakın tahminlerde bulunmak her vakit için hem kabildir, hem de lâzımdır. İnsanlar bağımsız değişkenleriyle (a) parametrelerini (± 00)'a doğru arttırmaya çalışarak bir bakıma evreni kaplamak (ulu Tanrı) ya yaklaşmak çabası içindedirler. Tasavvuf ve vahdeti

vücut felsefelerinin matematik ifadesi de budur sanıyorum.

Nitekim 1972 yılında Viyana'da toplanan siberetik kongresine sunduğum tebliğin konusu da bu idi... Ancak görünüğe göre (Ulu Tanrı) kendisi de gelecekte yapacaklarını daha önceden planlamamış gibi görünmekte ve kendisinden yaptığımız ricaları bazen (kabul) bazen de (red) ederek evreni kendi takdiri ve bizim (dua)

larımıza göre idare etmektedir.

Dualarımızın hepimiz için hayırlı ve uğurlu olmasını dilerken bu konuşmam ile (belirsizlik) sorununa (belirli) bir çözüm yolu getirmediğimin farkındayım... Fakat bendenizin konuşmasının amacı sizlere bir takım (kalıp halinde çözüm yolları) getirmek değil, bu konularda karşılıklı olarak birbirimizin düşünce dünyamıza kamınca kararınca bir katkıda bulunmaktır.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için **Metin KIRAZ**'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Okuyunuz, Okutunuz...

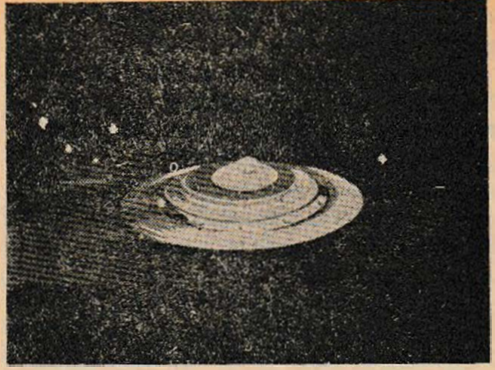
Severseniz dostlarınıza tavsiye ediniz.

Bir zaman önce geniş çapta varlıklarını duyurmaya başlayan ve gitgide dünya insanı için temel sorun olma yolundaki uzaylılar konusuyla ilgili bazı bilgilerin açığa kavuşturulması gerekmektedir.

Dünya insanı ile uzaylılar arasında bir ayırım yapmak gerekirse, bunu şöylece ortaya koyabiliriz :

- a —) Uzaylılar evrim yönünden bizden çok ileridirler.
- b —) Uygarlıklarını ruhsal esaslar üzerine kurmuşlardır.
- c —) Fizik bedenlerinde ruhsal yaşamlar sürdürmektedirler.
- d —) Yaşayış ve gelişimleri, tanrısal yasalara uygundur.
- e —) Bizler için oldukça ince fizik ortamlar içindedirler.
- f —) Evrensel varlıklardır. Plânet, sistem ve galaksiler arası geziler yaparlar. Oraların varlıkları ile ilişki kurarlar kültürel alışveriş yaparlar.
- g —) Yeni oluşan plânetlere «ruhsal muktedirler» tarafından enkarnedilen varlıkların fizik yaşamlarında onların eğitim ve öğretimlerinde yani ruhsal gelişimlerinde görüp gözetici olurlar.
- h —) «Ruhsal muktedirler» in fizik ortamlardaki toplumlar üzerindeki uygulamalarını gerçekleştirirler.
- i —) Çok yüksek düzeyli uzaylılar fizik ortamlardaki plânet, sistem ve galaksilerin ruhsal yönetimlerini sağlayan «ruhsal muktedirler» ile işbirliği içinde, fizik kozmik nesnelere fizik yönetimlerine katılırlar.

Üstte kısaca belirttiğimiz ayrıcalıklar, dünyalılar ile uzaylı ağabeyler arasındaki farkları açıkça ortaya koymaktadırlar. Bu saydıklarımız olumlu uzaylıların özelliklerindedir. Olumsuz uzaylıların da var olduklarını belirtmeliyiz ki, onlar tüm Tanrısal işleyişi tersine çevirmeye çalışan insanların toplumlarıdır. Örneğin Plüto lular gibi. Bizim için çok yüksek düzeyli

Aramızdaki Uzaylılar

● Halûk Egemen SARIKAYA

insanların yaşadıkları dünyaların olduğu gibi, bizlerden daha alt düzeyde olanların da bulduklarını düşünebilirsiniz. Ki bu gerçekten böyledir. Evrimin daha alt düzeyindeki varlıklar her biri evrimsel bir basamak olan plânetlerden, plânetlere: sistem ve galaksilerden galaksilere enkarnasyon yoluyla geçerek yükselir giderler.

Şimdi bizlere öğretmenlik ve bahçevanlık yapan uzaylıların bir çoğu bizden önceki «Mu ve Atlantis» devreleri uygarlıklarının dünyalılarıdır. Onlar bu dünya okulunu başarı ile bitirip, daha ileri olan diğer plânetlere enkarnedilen eski dünyalılardır. Uzaylıların aramıza bizlere yardım ve uyarı için katılmaları, onların genellikle bir zamanlar plânetimizde yaşamış olmaları, önceden kalan bazı bağılıklarını koparmaları ve değişik bilinç sahalılarından oluşmuş ortamlar içinde daha üstün bir anlayış ve olgunluğa varmaları gibi bir çok nedenleri de kapsar. Hem evrimsel danışmanlar, hem de kendilerini eğiten doğru yaşama sanatının ustaları olan uzaylı ağabeylerin dünya insanları arasında örnek yaşantıları ve uğraşları dünya top-

lumlarının ilerlemelerine büyük katkılarda bulunmaktadır.

Konuya, Neo-Spiritüel bilgilere yabancı olanları düşündürecek olan aşağıdaki bölümler, uzaylıların aramızdaki durumlarını anlatan genel bir anlayış verecektir.

Uzaylıların aramıza katılmaları bir çok yollarla olur. Biz burada bazılarını inceleyeceğiz.

a —) KENDİ BEDENLERİ İLE.

Sistemimiz içindeki plânetlerin titreşim ve polarizasyon farkları vardır. Bu durum onların sistem içindeki konumlarından olduğu gibi gelişimsel bir sıradan oldukları içindir de aynı zamanda. Böyle bir sıralama içindeki plânetlerin bünyeleri üzerindeki varlıkların da benzer bir dizilişde olacakları doğal bir durumdur. Buna göre, bir Merih'li baza ön koşulları yerine getirmeden direkt olarak kendi bedenleriyle aramıza katılamaz. Çünkü yeryüzünün fizik ve astral maddesi kendi bedeni ve astral üzerinde olumsuz sonuçlara yol açar.

Kendi bedenleri ile uzaylılar kısa bir zaman için aramıza girerler genellikle. Bu zaman onların yeryüzünde yapacakları fonksiyon ve araştırma ile oranlıdır. Satürn'ü Hz. Musa ve Venüs'ü Hz. İsa yeryüzüne bebekken kendi bedenleriyle getirilmişlerdir. Bedenleri yeryüzü şartlarına uygunluk sağlayınca kadar uzaylılar tarafından kendi plânetlerinin yiyecekleriyle beslenmişlerdir. Onların kendi bedenleri ile peygamberlik yapmaları görevlerinin niteliğinin gereği idi.

Öte yandan önceden bir hazırlama devresinden geçmemiş bir uzaylıyı bizler normal gözlerimizle göremeyiz. Çünkü onlar bizlerin görüş titreşim sınırlarımızın üstünde titreşen fizik bedenlere sahiptirler. Bedenlerinin frekansını ağırlaştırdıkları zaman bizlerin görüş sahasının içine girerler. Özel yerlere uçan daireleriyle inip aramıza katılırlar ve toplumun her kesiminde çalışarak veya bulunarak görevlerini yerine getirirler. Bu şekilde binlerce değişik plânetli uzaylı aramızda bulunmaktalar. Bir kaç yıl önce kendi bedenleri ile aramıza gelen uzaylı bir çift, bir arkadaşımıza, caddenin karşı tarafından yürür-

lerken, telepatik yolla kendilerini tanıtmışlar ve geçip gitmişlerdir.

Uzaylılar dünya plânetine onbinlerce yıldır türlü yollarla gelmektedirler. Mu ve Atlantis katalarının insanları arasına hiç bir saklılığa bürünmeden girip onları eğitiyorlardı. Bizim «devremiz» içinde bu devrenin öğretim biçiminin gereği olarak genellikle kendilerini tanıtmadan ve dolaylı yollarla bulunmaktadırlar aramızda. Kendi dünyalarında sakal ve bıyığı olmayan uzaylıların yeryüzünün uyanık emenasyonlarının etkisiyle sakal ve bıyıkları çıkmaya başlar.

b —) ENKARNASYONLAR YOLUYLA :

Uzaylılar, dünya okulundaki dünya insanların öğreniminin öğretmenleri olarak aramıza enkarnasyon dediğimiz «doğmak» yoluyla da katılırlar. Uzaylılar kendi dünyalarında kendilerine dönük yaşamazlar. Onlar «ruhsal ve uzaysal muktedirler» e, daha alt düzeyin insanlarına yardım etmek talebinde bulunurlar. Yeryüzünün bir yerinde hazırlanan bir göreve, formasyonları uygun bir uzaylı aday olarak seçilir. Ve o uzaylı kendi bedenini bırakarak, artık ustası oldukları enkarnasyon yani doğmak işlemine girerler. Bu arada kendisi ruhsal varlıklar tarafından yardım görür. Bir ruhun bağlanması için hazır bekleyen ve yeryüzünde kendisine beden olacak olan embriyon veya daha ileri safhasındaki kalıba (bedene) bağlanır. Böylece o uzaylı dünyalı bir annenin çocuğu olarak doğar büyür ve görevini yerine getirdikten sonra gene kendi plânetine döner. Uzaylı dünya bedeninde iken, kendi gerçek kişiliğine att anı ve bilgileri genellikle bilmez. Çünkü yeryüzünün bir bakıma çok iyi olan geçmiş anıların ortaya yani bilinç düzeyine çıkmasını engelleyici bir özelliği vardır. Bu durum yeryüzü insanının ve enkarne uzaylıların yaşam görevlerini yerlerine getirmeleri bakımından hayırlıdır. Fakat eğer gerek varsa enkarne uzaylılar kendileriyle sürekli dolaylı ya da dolaysız ilişkide bulunan uzaylılar ve yüksek yaşantıları nedeniyle kendi gerçek ki-

● Lütfen Sayfayı çevirin.

siliğini gene elde eder bazı anılar bilinç düzeyine çıkar ve uzaysal bazı eski yeteneklerine kavuşur vs...

Kendi bedenleri ile yeryüzüne gelen Musa ve İsa dışındaki tüm peygamberler, Atatürk, Leonardo da Vinci, Eflatun, Pithagoras, Şems, Mevlâna, Hacı Bayram Veli, Yunus Emre, Hz. Ali, Wright kardeşler, Zerdüş gibi yakından tanıdığımız bazı tarihi kişiler yeryüzüne enkarne olmuş uzaylılardan bazılarıdır. Büyük UFO araştırmacısı ve tanıtıcısı George Adamski Venüs'lüdür. Halen Amerika'da yaşayan UFO araştırmacısı Howard Menger Satürn'ü, eşi Marla Menger ise Venüs'lüdür. Ve daha bildiğimiz, ne var ki tanıtılmaları doğru olmayan birçok uzaylı bizlerin aramızda yaşamakta ve görevlerini yerine getirmektedirler. Bir zaman önce ben, yeryüzünde büyük fonksiyonerler olarak aramızda yaşayan uzaylılar grubundan bir Merih'li bilge ile tanıştım. Onlar etkinlik sahaları içindeki dünyahları uzaysal realiteye hazırlayıcı misyonlarını sürdürmekte, özel yollarla ve kendilerine özgü yöntemlerle.

c —) ASTRAL ORTAM YOLUYLA

Uzay içindeki tüm fizik nesnelere çevresini kuşatan ve eskilerin ahret dedikleri spatyomun, fizik nesnelere titreşim yönünden yakın kısımlarına astral ortam denilir. Her varlığın olduğu gibi insanın da astral maddeden yapılmış bir eşi vardır. Bu ortamda uzaylılar, bazı dünyahların da yaptığı gibi astral bedenleriyle hareket edebilir ve bizleri göremeyeceğimiz titreşimsel bir düzeyden izleyebilirler. Astral ortamlarında çevreledikleri nesnelere frekansıyla orantılı titreşimsel fazları vardır. Bu titreşimsel fazlara girebilecek yetenekleri ile uzaylılar astral yolla çok geniş bir kozmik sahayı gezip, görebilir araştırma yapabilirler. Bizden önceki devrelerin Mu ve Atlantis uygarlıklarının insanları bu yeteneklerini kullanarak evrensel insanlar olarak geliştirdiler. Şimdi onların çoğu diğer gezegenlere enkarne olmuş durumdadırlar .

Satürn gezegeninde güneş sistemimiz içinde spiritüel öğretmenlik için yola çı-

kan şimdiki ismiyle Howard Menger bu uzun yolculuklarından birinde işte şimdi yeryüzünde aramızda bizlere doğru yolu öğretmenliğini yapmaktadır. Aşağıda onun dünyaya nasıl enkarne olduğunu okuyacağız. Kendisi halen Amerika'da yaşamaktadır ve uzaysal kültürün yeryüzünde yerleşmesine ilişkin görevini sürdürmektedir.

Howard Menger :

«Satürn gezegeninde geçirdiğim hayatı tamamiyle hatırlayamamakla birlikte ana ve babamı, erkek ve kız kardeşlerimi hatırlıyorum. Ben gençleri yetiştiren spiritüel bir öğretmenim. Emrimde bir astronot (uçan daire) vardı ve bir gezegenden diğerine hem yetişmek hem de yetiştirmek için gidip geliyordum. Bir çok konulardan bahsediyordum. Aralarında: telepatik mesaj gönderme (projeksiyon) ve Evrensel İlahi Yasaların yorumu da vardı. Tanınmış bir öğretmen olunca bana Naro'nun öğrencilerinden biri Naro'nun Güneşi. Naro ismi verilen yıldızın yakın bir gezegenden gelen ışık öğretmeni deniliyordu.

Satürn gezegenindeki enkarnasyonum sırasında fizik olarak gayet iri ve çok kuvvetliydim. Mamafih, fizik bedenim şimdiki benzemiyor değildi. Sadece bir benzerlik değil, aynı zamanda endam irilik ve güç bakımından Satürn'deki kendime benzer oluyorum.

Sol Do Naro (Naro'nun Güneşi) ünvanına sahip olduğum sıralarda yolculuğumun birinde Venüs'e geldim ve şimdiki eşim Marla ile orada ilk defa karşılaştım. Uzun, kıvrak ve omuzlarından aşağıya gelene gibi düşen sarı saçları ve yeşil altın renkli gözleri ile peri masallarındaki bir prenses kadar güzeldi. Derhal birbirimize âşık olduk.

Venüs'teki aşkımda şiddetli ve güçlüydü. Fakat beraber olmak mukadderine sahip değildik. Dünyaya doğru yolculuk etmek zorunda olduğumu ve bu gezegende doğacağım güne varıncaya kadar taslağı hazırlanmış bir görevi tamamlayacağımı biliyordum.

Marla'dan ayrıldığı gün şimdi gayet açık bir şekilde hatırlıyorum. Birbir-

mize çok metin olmamız gerektiğini söylüyorduk. Marla zarif şakalar yapıyor ve gayet âhenkli bir şekilde gülmeye çalışıyordu. Fakat aynı zamanda lıçkırıklarına engel olmak için güçlük çekiyordu. Son bir defa bakmak için döndüğüm vakit ona bir vaaide bulundum: Bir gün, bir yerde kendisini gene bulacaktım.

Dünyanın kapılarına ulaştığım zaman. Howar Menger isimli bir yaşında bir çocuk ölmek üzereydi. Çocuğun bedeni vaf tiz ve merasim için bir lüterci killiseye götürüldü. Ben Sol Do Naro, bunu görüyor. küçük bedeni terkeden ruh ile görüşüyordum.

Karşılıklı ve serbest rıza ile bu bedene girdim. Ana ve baba ağıladıkları sırada küçük beden harikavî bir şekilde yeniden hayata döndü. Bana tuhaf geldi, fakat çocuğun bilinç altında (subconscient) evvelce iz bırakmış olan hatıra parçaları ve ek bilinç muhtevası ile benim Sol Do Naro iken uçan daire ile dünya atmosferinde uçtuğumu açık bir biçimde hatırlıyorum. Sonra beni kapsayan şuurumu kaybettim. ve bu dünya bedenine giren bir ışık küresi halini aldım.

Uzay adamları ile olan ilişkilerim sayesinde Sol Do Naro olan asıl kimliğimin anısını yine elde ettim ve gitgide gene Satürn'li oldum.»

Dr. Daniel W. Fry.

Füze uzmanı olan Dr. Fry 4 - 7 - 1950

de White Sands Proving Ground füze üstünde kendisiyle görüşen uzaylılar yeryüzüne inebilmek için nasıl hazırlandıklarını kısaca şöyle anlatmışlardır:

Uzaylı: «İkinci soruna gelince ben senin gibi Amerikalı değilim. Fakat şimdiki görevimi dolayısıyla Amerikalı rolündeyim. Beni sizlerden biri sanmakta haklısınız zira iki seneden beri sizlere benzemeye çalışıyorum. Dilinizi iyice öğrenmeye çalışıyorum. Aslında sizin plânetinizde adımı mı atmış değilim. Sizin atmosferinize adapte olabilmem için daha 4 yıl çalışmam gerekiyor. Ancak o zaman sizin plânetinizin çekimine alışmam ve dünyanın ha yatsal unsurlarına bağışıklık kazanmağım söz konusudur.

Bizim alışık olduğumuz gravitasyon sisteminin dünyanızdakinden yarıdan sadece biraz daha fazladır. Sizlerden geliş güzel birisi haline geçmemizi engelleyen en önemli nedenlerden birisi budur işte. Eğer şu anda doğrudan doğruya dünyanıza insek ve bütün koruyucu donatılarımızı da almasak, bir kaç gün içinde iç organlarımızda ortaya çıkacak olan rahatsızlıklardan dolayı bedenlerimizi dünyanızda bırakmak zorunda kalırdık. Bu basit bir hesap değildir. Biz bunu geçmiş deneylerimizden biliriz. Muhatap olduğumuz gücü kontrol altında tutabileceğimiz gemilerin içinde kalarak sizin dünyanızın çekimine alışınca ya kadar kas sistemimizi ve dokularımızı geliştirmiş çalışmalarda bulunuruz...»

AKTÜALİTE

(Sayfa 21'den)

meşgul olduğundan beni pek iki dinleyemedi. Bununla birlikte ahizeyi yerine bırakmadan önce, karımın bugün akşama kadar bir telgrafla durumu öğrenebileceğini söyleyebildim.

Akşam olduğu zaman bir toplantıya gitmek üzere evden çıkacağım sırada (saat 7 den bir kaç dakika önce) küçük oğlum arabasıyla geldi. Kapıda kendisi

sini karşılayarak, daha ağzını açmaya fırsat vermeden. «Ağabeyinin öldüğünü söylemeye mi geldin?» diye seslendiğim zaman, şaşırarak, «evet, fakat nasıl bildiniz?» diye sordu. 6.45'te aldıkları bir telgrafla bunu öğrendiklerini sözlerine ilâve etti.

Sonradan öğrendik ki, Jim ve yedi arkadaşı B-29 uçağıyla Filipinler'e gaz götürürlerken koror arızalan-

mış, Jim geri dönmek istemiş. Fakat o sırada içine girdikleri bir bulutun tesiriyle ilerideki dağı görememişler ve çarparak parçalanmışlar. Zaten rüyamda da bana, «Göremiyorum, baba. Yardım et!» diye bağıyordu. Oğlumun ölümü ile rüyam biribini tamamen tutuyordu ve eminim ki, ölmeden az önceki düşünceleri bana aitti. (FATE'den).

Kedere Hakim Olmak İçin Üç Kaide

● J. L. LIEBMAN

Biz insanlar, hepimiz de başka başka kabiliyet ve kudretlerin sahibiyiz, bu cevherleri keşfedecek uygun bir mâdenciyi beklemekteyiz; yüreklerimizin, akıllarımızın parlak mâdencini keşfedip çıkaracak, istidatlarımızı realite sathına getirecek bir dostun, bir arkadaşın, veya bir can yoldaşının yolunu gözlüyoruz. Birçok, matemin saatlerinde büyük bir hatâ işlerler; ruhlarının mâden kapılarını sımsıkı kapar, ve belki de birçok değerli cevheri meydana çıkaracak kabilyette olan yeni dost ve ahbabları dışarıda bırakırlar. Bu matemzede hayatlar terkedilmiş birer mâden kuyusu haline gelir, ve kullanılmıyan şaftlarını örümcek ağları sarar: Bu örümcek ağları nefesine acıma hissidir.

Kaybolan sevgili şahsiyetin hayatımın piyanosunda çalmış olduğu nağme, aynı suretle bir daha çalınmaz, fakat, bu böyledir diye piyanonun kapağını kapayıp tozlanmasını meydana vermemeliyiz. Başka ruh sanatkarları, yeni dostlar aramalıyız; bu dostlar, bize yeni bir hayat yolu bulmak için yardım eder ve bu yolda bize arkadaş olurlar. Kadere ve ölüm acısına galip gelmenin ikinci bir kaidesi de şudur: Başkalarıyla söz iştirâkinden başlayarak, yavaş yavaş yeni ve yaratıcı ifade sahasına intikal edecek yeni bir işbirliği kurmak.

Üçüncü bir kaide de şudur: Ölüm ehemmiyetli bir alâkayı bozunca, bu alâkânın yerini hiç olmazsa kısmen doldurabilecek birinin bulunması elzemdir. Matemzede, aynı veya ona yakın tavır ve hareketi icap ettirecek bir vaziyeti keşfettiği zaman muvazene tekrar hâsıl olur. Meselâ küçük yavrusunu kaybeden bir anne en feci bir kedere uğramıştır; bu bilhassa böyledir, çünkü anne ile yavrusu henüz ayrı şahsiyetler haline gelmemişlerdir. An-

ne sanki bir gözünü veya bedeninin başka bir uzvunu kaybetmiş gibi olur, çünkü çocuk henüz onun benliğinin bir kısmıdır. Böyle bir facia vukua gelince, bu sevgi kumaşı mutlaka yeniden dokunmalıdır. Bu dokunun yenilenmesi kaidesinin tatbiki için ne yapılabilir, Meselâ, çocuğu ölen bir anneyi, bir ana mektebi ile alâkadar olmağa teşvik etmeli. Kendi çocuğu ile alâkasında meydana getirmiş olduğu yaşayış programını, bir çocuk grubu ile tatmin etmesi için, dostları o anneyi iknaa çalışmalıdır.

Böyle bir annenin hemen bir mânevî evlât alması pek doğru olmaz; çünkü kendisi de farkında olmadan bu yabancı yavrucağa devredeceği sevgide, ölmüş çocuğa karşı sadakatsizlik çeşnisi sezer. Bu yavru da gayri şuurî bir düşmanlığın kurbanı olur. Ölüm acısı ile yüreği dağlanmış anne ilk zamanlarda sevgisini bir ana mektebi grupuna hasrederse, çok daha akıllıca bir hareket olur. Daha sonra, ilk derin yara kısmen şifa bulduktan sonra ya bir mânevî evlât, yahut da kendisi yeniden anne olur, ve daha olgunlaşmış olan anne sevgisini ona vakfeder. Bu misal sadece, gerçekten büyük bir kaybın vukuunda takip edilecek ameliyeyi gösterir; yâni, kayıp ve kaybın yerini doldurma, ölümünün araya girmesiyle bozulan hayat kumaşına benzer bir yeni kumaş dokusu keşfetme ameliyesi.

Kederle karşılaştığımız vakit mucizevi şifalar bekliyoruz: fakat şunu bilmeliyiz ki, cesaretili ve azimkâr olursak, sevdiğimizimizin istediği gibi bir hayat yaşayabiliriz; yâni, boş, asık çehreli, benliğine dalmış, ve nefesine acıyan insanlar olarak değil daha büyük hayatın cesur, yılmaz hizmetkarları oluruz. İsrail oğullarının dirayet sahibi adamları keder hakkında şöyle yazıyorlar: ~Yeruşalimdeki ikinci

mâbet yıkılınca, birçok Yahudiler, telef olan İsrail oğulları ve kızları ile ateşe yem olmuş olan mâbet için kederlerinden hayattan çekilmeğe ve kendilerini kasvetli bir mateme vermeğe başladılar. Ne yiyor, ne de içiyorlardı. Haham Yeşu onlara: «Oğullarım, matem tutmamak imkânsızdır, bilirim, fakat aşırı matem memnudur,» dedi. Niçin? Çünkü o büyük hakim biliyordu ki insanlar yalnız maziyi değil, istikbali de düşünmelidirler. Din bize, yaşadığımız müddetçe hayatın hizmetkârları olmayı emrediyor.

Bu hikmetli hakikati bugün de kendimize mal etmeliyiz. Eğer yıllarca baktığımız birisi bizden ayrılırsa, sevgi ve itina-mıza ihtiyacı olan başka birini bulmalıyız; başka bir hayata vereceğimiz bu sevgi ve ihtimam yaralı kaiblerimize merhem ve ruhumuza mucizevi bir şifa vasıtası olacaktır. Eğer hürriyet uğruna yapılan bu savaşta bir oğlumuz, kardeşimiz veya kocamız ölmüşse, onun arkada bıraktığı işi tamamlamak uğrunda çalışmalarımızla kederimize derman buluruz, Bizden ayrılan sevgilerin vekili ve gözcüsü sıfatile bize bıraktıkları işi yerine getirmeliyiz. Onlar yaşadılar, çalıştılar, güldüler, hizmet ettiler; arkada bıraktıkları hayatta onlara lâ-yık vekilleri olmalıyız.

Buraya kadar gördük ki, bir insan gerçekten fecî bir kayba uğradığı zaman, kendini hayata yeniden ayarlamak yolunda şu usullerden fayda görür: Birincisi, kederini hapsedmeyip bunu ifade etmek suretiyle; ikincisi, eskisine muvazi bir yaşayış tarzı, ölümün bozduğu gidişinin yerini tutacak yeni bir alâka sahası kurmak için dost ve akrabaların yardımına müsaade etmek yoluyla. Unutmayalım ki, bu değişik yaşayış tarzları kendi kedine olmadığı kimse, muhakkak ki, yalnızlık ve boşluk gibi, gayret sarfetmeden de olamaz. Kederli kimse, muhakkak ki, yalnızlık ve boşluk içinde birçok saatler geçirecek, ve sanki artık hiç bir şeyle bir daha alâkadar olmayacağını zannedecektir. Normal kederde bile bu yeniden kendini ayarlama ve yeni hayat alâkası kurma işinde kestirme yol yoktur.

Buraya kadar söylediklerim, başlıca normal erkek ve kadınlar için akli sıhhat kaideleridir. Böyle insanlar, ölüm faciasının vukuundan çok evvel hissi olgunluğa erişmiş, ve bu olgunluğu sevgi alâkalarının bütünlüğünde ifade etmişlerdir. Bu kaideleri, hissi hayatları olgunlaşmamış veya kararsızlıklar ve zâfiyetlerin tesiriyle aşınmış erkek ve kadınlara tatbik daha güçtür. Ölen kimse ile şayanı arzu olmayan şekilde alâkalı birini marazî bir kederden sıhhi bir kedere getirmek çok güçtür. Meselâ, hayatını annesine vakfetmiş, fakat onun hâkimiyeti altından çıkmaması bir oğlu, annesini ölümü büyük bir şaşkınlığa düşürür ve bütün hayatını bir hissi boşluk içinde geçirtebilir. Bu oğul hiç bir zaman annesine dayanmaktan kendini kurtaramamıştır; annenin gitmesi onu mânen sarsan müthiş bir darbe olur ve hayatını mânen mahveder.

Edebiyatta gördüğümüz kederden ölmeye hâdiseleri çok adirdir. Shakespeare: «İnsanlar ölmüş... kurtlar da onları yemiştir, fakat sevgiden değil...» diyor. Fakat pek çok erkek ve kadınlar vardır ki, kaybettikleri sevgiliye karşı sevgileri, olgun, karşılıklı bir sevgi değil, pasif ve onlara dayanan bir sevgidir. Senelerce devam eden melânkoliler, nadiren bütün dünyadan çok daha üstün kıymette bir sevgi alâmeti olabilir. fakat ekseriyetle böyle melânkoliler, sevgi alâkasının kalp olduğunu gösterir, yâni, şimdi gitmiş olan sihirli bir yardımcıya bağlılığın başka bir ismidir. Bir insan, hayatın diğer kısmını ve kendisini bekliyen vazifeleri ihmal ederek kederine gömülmüş halde kalmakta devam ederse, bu insan kedi sevgisinin kusurlu olduğunu göstermiş olur: Yâni, bu adam, hiç bir zaman olgun ve kendine güvenen bir fert haline gelmediğini ispat eder. Böyle bir kimse, dünyayı bir matemhaneye çevirir, kendi hazin, acıklı ve nefesine acıyan sesinden başka hiç bir ses duymaz. İlk bakışta inandırması güç olmakla beraber, birçok insanların kederi kendi nefisleri içindir, kendi istikametsiz hayatlarına acıma hislerinin bir ifadesidir. Psikologa ve din ho-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

casına düşen en güç vazifelerden biri, sevdiği insanın ölümlünden önce bile sevgisinde olgun olmanın bir insanı tetricen hissi olgunluğa getirmektir.

Son zamanlarda okuduğum Robert Frost'un «Home Burial» adlı şiirinde çok dikkate lâyık bir marazî keder ve hissi intihar nümunesine rastgeldim. Şair, kedere düşmüş bir annenin halini anlatıyor. Bu anne, hayatı ve kocasının sevgisini kabul etmemekte ısrar ediyor, ve kendi kederini bir evliya türbesi haline koyuyor. Kocasını bu derde iştirake çok uğraşiyor; ve hayat tellerini tekrar eline alması için

kadına şöyle yalvarıyor :

Bu kederin kapısını aç bana da...

Verme kederinde çok yer ifrata,

İlk yavrundan oldun, feci bu elbet

Aşka kalbini kapatma fakat...

Hangi kanunda gördün bunu, söyle!

Anne yine inatla kederlerine yapışmıştır; o bir keder hayatı yaşamağa karar veriyor. Zehirli acılarını kocasına şu suretle döktüyor :

**Eş, dost sözde insanı kabre teşyi eder,
Kabre inmeden ceset, akılları gayre döner.
Hayata, yarışanlara, işe güce dönmek,
Akılları erdiği işlere sarılmak,
İstek, dilekleri budur ancak...
Fakat kötüdür bu dünya,
Değişen keder gerekmez bana;
Yok! değişen keder gerekmez bana!**

Sevilen bir şahsiyetin ölümünden sonra gelen ve mahiyeti pek az anlaşılmuş aklı üzüntülerden birinin kaynağı da gitmiş kimseye karşı duyulan bir öfke hissini mahsulü bir suçluluk hissidir. Duyularının ne kadar karışık olduğunu anlatan çok az kimse var; nice kereler en hâlis sevgiye bile öfke hissi karışır. Terbiye ve din, bizi bu gibi müteceviz ilcalardan utandırmak yolunda elbirliği etmişlerdir. Bazı kimseler, bütün hayatlarında sevdiklerine karşı hiç bir kızgınlık veya kin duymadıklarını iddia ederler. İçtimaî teamül çok insanları mürâilğe sevkeder, hem de daha fenası,

kendileri de farkında olmadan mürai olurlar.

Birçok kimseler yakın alâkalarında bile bu gibi hislerin yer alabileceğini kabul etmezler. İşin doğrusu, sevgi hislerine bile öfke ve tecavüzkâr duygular karışır. Hayatlarındaki sevgi alâkaları icabı, normal sayılan birtakım hiddet duygularını itiraf edemedikleri için, sevilen şahsiyet kaybolduktan sonra, kendilerini saran bir suçluluk hissine teslim olurlar. Ölmüş kimseye karşı artık tecavüzkârane muamele edemedikleri için bunu kendi nefislerine çevirirler. Hapsolünmüş bu gayri meş'ru zıtlıktan da ruh hastalığı hâsil olur. Bu saklı öfkeyi sözle ifade etmek de olmaz, çünkü ölümlerden daima iyilikle bahsetmeyi, meziyetlerini büyütmeyi cemiyet öğretmiştir. Zâhiren keder dolayısıyla insan marazî hâle düşer de, geçmiş bir kavga veya üzüntüyü zihninde kurup kendini buna esir ederse, çok kere hem keder, hem de suçluluk duygusunun altında bir dert, asıl dert var demektir: Aramızdan kaybolan bu sevgili şahsiyete karşı bütün hayat müddetince hapsolünmüş bir isyan veya bir öfke hissi...

Bu ruhi hâlete düşmüş birini kurtarmak için ne yapılabilir?

Bu suçluluk hislerini gidermek yolunda, din birtakım isabetli kefaret kaideleri koymuştur. Hakikî nedamet ve uygun kefaret amelleri ifa olunduğu takdirde Cenabı Hak, itiraf edilmemiş günahları affeder. Bir aile ferdinin vefatından sonra yapılan hayır işleri ve verilen sadakalar, kederlilerin gönlüne de rahatlık verebilir.

Marazî bir suç duygusundan kaçınmak yolunda belki psikoloji bir yol daha gösterir: Hapsolünmüş hislere kuvvetli beden idmanları yoluyla bir mahrec vermek; her halde yorucu ve atletik faaliyet, insanın oturup kuruntu etmesinden ve kendini için için yemesinden çok daha iyi bir usuldür. Psikoloji usullerini öğrenmiş bugünün dinî nasihatçisi, kederli bir insana, anlatabilir ki, her sevgi hayatına az çok öfke hissi karışır. Bir insan anlarsa ki, hiç bir beşer

kâmil değildir; en çok sevilen kimseye karşı da bâzan bir öfke hissi duymak ve gülmek normaldir, o zaman hayat ufku- nu ötedenberi karartmış olan ağır suç bu-

lunu dağılmış, lüzumsuz suç hissi yükü kalkmış, ve kederli kimse kederine karış- mış olan büyük bir sıkıntıdan kurtulmuş olur.

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

SOVYET RUSYA'DA RUHSAL ARAŞTIRMALAR	20.— TL.
KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	7,50 TL.
ŞUUR PROJEKSİYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİHİNSSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7,50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABIYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7,50 TL.
RUHLAR KONUŞUYOR : Afif Yesari	7,50 TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	30.— TL.
12, 13	40.— TL.
14 :	50.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	7,50 TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7,50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.
POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME :	
(L. Rampa)	10.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul